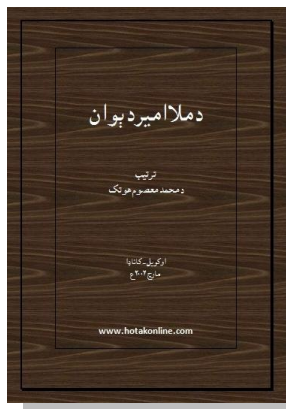

دملا امیرد پوان

ترتیب
دمحمد معصوم هوتک

اوکویل-کاناډا

مارچ ۲۰۰۲ع

Ketabton.com

www.hotakonline.com

دملا امير او دېوان يې

دملا امير د دېوان دغه نسخه ، چي ماد چاپ له پاره تياره كړه ، ماته د ۱۳۲۵ ش كال په سر كي په كندهار كي لاس ته راغله او تركتولو وروسته يې راته څرگنده سوه چي دانسخه دارواښاد حاجي دوست محمد پرېڅ له كتب خانې راوتلې وه^۱. حاجي صاحب مرحوم پخپل قلم ځای ځای د شاعر نوم دنوموړي خطي نسخې پرڅنډو كښلې و^۲.

دملا امير دېوان د حجم له مخي وړوکی دېوان دئ او (۸۰) غزلي او نظمونه لري خود الفبي دټولوپټيو غزلي پكښې سته. دپای پاني يې د (ياء) ردیف ته رسېدلي دي خو څوپاني يې كڼو دي. مادانسخه تر موندلو څو مياشتي وروسته د زېري په جريده (د ۱۳۲۵ ش كال ۹ - ۱۰ گڼه) كي معرفي كړه او دهغي ليكني لنډيز دلته مكرر رانقلوم:

^۱ حاجي دوست محمد پرېڅ د سراج الملت والدين امير حبيب الله خان د پاچهۍ په دوهم كال (۱۲۸۲ ش) په كندهار كي زېږېدلى او د ظاهري شاه د پاچهۍ په شپږ دېرشم كال (۱۳۴۸ ش) په كندهار كي وفات او پخپله پلرنۍ هديره كي ښځ دئ. پلاريي قيام الدين خان او نيکه يې محمد يوسف اخوندزاده نومېدى. د حاجي دوست محمد پرېڅ پېشه سوداگري وه او د څور لسمي هجري شمسي پېړۍ په دېرشمو كلونو كي يې د كندهار د شاه بازار په ختيځه راسه كي د پوښلي چارو شمال ته د خارجي بوټو نولورنځى درلود. حاجي صاحب په پښتو ژبه د نثر په برخه كي قلم چلاوه او يوه غني كتابخانه يې درلوده چي د پښتو وپارسي و عربي ژبو خطي نوادريې پكښې خوندي كړي وو. دده كتابتون په كندهار كي دارواښاد محمد حليم سليبي (۱۳۸۴ ش مړ) تركتابتون وروسته د خطي نسخود كيفيت او كميت له دركه مشهوره كتابخانه وه. د بايزيدروښان نوې موندل سوې رساله ، چي د علم درسا لي په نامه په ۱۳۲۴ ش كال دارواښاد سرمحقق دوست شينواري په سريزه او سمون په كابل كي خپره سوه ، د حاجي دوست محمد پرېڅ له كتابتون څخه راوتلي وه. د حاجي دوست محمد پرېڅ زوى نور احمد پرېڅ هم د پښتو ژبي ليكوال او د طلوع افغان اخبار پر كاره قلمي همكارو. نور احمد پرېڅ په ځواني كي مړ سو (دى بايدله ارواښاد پوهاند ډاكټور احمد پرېڅ سره مغالطه نه سي).

^۲ زه (هوتك) د نوموړي ليك دده د كتابتون د نورو نسخود كتلوله خاطر په پېژنم اوزما په كتابتون كي د حاجي دوست محمد پرېڅ په قلم داخوند دروېزه دمخزن الاسلام ځيني برخي سته چي د خپل كتابتون د يوې نسخي اود ارواښاد سليبي د كتابتون د كومې نسخي تر مقابله كولو وروسته يې ياد اښت كړي دي. د حاجي صاحب مرحوم ليك په نسبتاً ښكلو خطونو كي راټلاى سي.

د ملا امیر دیوان

ملا امیر د خور لسمي هجري قمري پېړۍ په سرکي په کندهارکي يوله هغو شاعرانو څخه و ، چي مردف دېوان يې درلود او شعرونه يې دخلکو خولته لوېدلي وو . هسي خوپه پښتنو شاعرانو کي مـورـد (امير) او (امير محمد) په نامه خوتنه پېژنو ، خوپياوړي محقق پوهاند عبد الشکور رشاد د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷ مخ) کي د امير په نامه يو شاعر معرفي کړی دی ، چي زموږ تـريـبـحـث لاندې ملا امير سره يې ځيني گډ وجوهات سته . دی ليکي : " امير په خټه پوپلزی و ، د کندهار د تلوکان^۳ په کلي اوسېده دده د پښتو مردف دېوان شته او د پارسو او عربي دېوانونو د لرلو په باب يې هم خبري کيږي دده ژوند د ۱۲۹۱ هـ ق کال^۴ په حدودو کي ټاکلای شو او عمر يې تر ۹۵ کالو پوري رسېدلی دی . له دېوانه څخه يې معلوميږي ، چي د ژوند وروستي کلونه يې په گرش (هيلمند) کښي تير کړي دي . "

ددغي ليکني په استناد د ((فرهنگ زبان و ادبيات پښتو)) محترم مولف هم دده يادونه کړې ده . په پښتانه شعراء کي د امير د کلام د (ی) ردیف څلور پښتو بيتونه خوندي دي . زه په غوڅه توگه حکم نه سم کولای ، چي (امير) او (ملا امير) به يوسړی وي . د (امير) په باب خو لوی محقق پوهاند رشاد ليکي ، چي ظريفه او شوخه طبعه يې درلوده . د ملا امير په دېوان کي ماد ظرافت او شوخی صريحه نمونه ونه موندله . خو د عصر او وخت نژدېوالي اود اوږده عمر تېرول او د ملا امير په

^۳ تلوکان د کندهار د پنجوايي ولسوالۍ مربوط کلی دی ، چي د کندهار ښار لويديځ لور ته پروت دی .
شاوخوا يې دانگور و باغونه دي . د پښتو او فارسي ژبي شاعر او د تاليفاتو څښتن ساگزۍ ملا حسن اخوند (۱۳۴۵ - ۱۳۷۷ هـ ق) د همدغه تلوکان دی . فارسي دېوان يې چاپ سوی دی . زما (هوتک) سره يې يوه ښکلې قلمي نسخه سته ، چي د هرات د نائب الحکومه سعد الدين خان د زوی عبدالعلي خان (خان آغا ؟) په پرمابښت د ((محمد رحيم الکوزي قندهاری الاصل ساکن هرات)) په قلم ليکل سوی دی .
^۴ دغه کال په پښتانه شعراء کي ۱۳۹۱ هـ ق راغلی دی ، چي چاپي غلطی ده . دغه غلطی زما په پورتني مقاله کي ، چي په (زيري) جريده کي خپره سوې ده ، بياتکار سوې ده . د مقالې تر چاپ وروسته ما افاضل استاد په دې باب خبري هم وکړې او ما وعده ورکړه ، چي دغه غلطی به يو وخت سموم . دادئ اوس اووه ويشتمه د مارچ ۲۰۰۶ ع) مي خپله ژمنه پوره کړه .

دملا اميرديوان

دېوان کي د (نهرسراج ويالې) يادونه⁵ (۱) بيا هغه وجوهات دي، چي ددوی ترمنځ شريک دي. د اوسنيو ماخذونو، روايتو او دېوان څخه دا فيصله گرانه ده، چي ((امير)) او ((ملا امير)) به يوشاعروي. په هر صورت زه اوس د ((ملا امير)) په نامه د موجوده دېوان له مخي تاسي ته درېېژنم او دېوان يې درته معرفي کوم. نوره څېړنه به راتلونکي ته پرېږدو. گوندي داسي مواد لاس ته راسي، چي ددې موضوع له سپينېدو سره مرسته وکړي.

زما د کتابتون په خطي نسخو کي د ملا اميرديوان سته، چي نوم يې ((مخبر العشق جديدي)) پرايښی دی. ديوان مردف اودپای له خوانيمگړی دی. دوروستی پاني رکاب يې (خما مقصود) ليکلی دی، چي د اکلمات دراتلونکي مخ دلومړي بيت شروع ده. نسخه پر عادي کاغذ په توره سپاهي ليکل سوي ده او دې پر بې سليقي او بېسواده کاتب کار معلومېږي. څرنگه، چي دېوان نيمگړی دی، د کاتب نوم او د ليکلو کال يې نسته. د دېوان پر څنډو څوځايه ۱۳۲۷ او يوځای ۱۳۲۸ کښل سوي دي. نه پوهېږم، چي دابه د ليکلو کال يا کلونه وي که يا؟ د دېوان ټولي غزلي اتياوو ته رسيږي او د (ی) ردیف هغه څلوربيته، چي د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷ مخ) کي خوندي دي، د لته نسته. که (امير) او (ملا امير) يوشاعروي، نوښايي دغه بيتونه به په هغو پانوکي وي، چي ضايع سوي دي. د دېوان پيل داسي دی:

له بسم الله وروسته. هذا کتاب مخبر العشق جديدي.

نن مشغول سه په الحمد و په ثنا په دهان کښي دي چلېږي ژبه ستا

⁵ د نهرسراج د ويالې يادونه زه پردې خبره دليل بولم، چي ملا امير په هيلمند کي هم استوگنه کړې ده او احتمالا په ((گرش)) کي.

د ملا امیر دیوان

هر بنده لــــره لازم ثنا گويي ده په قرآن کښي بيان کړي پاک مولا

++++

له دېوان څخه يې مادده د ژوند په باب زيات مشخص ټکي ونه موندل .
دامير حبيب الله (۱۳۱۹ - ۱۳۳۷ هـ ق) يادونه يې خوځايه کړې ده:

د سراج المله والدين بنــــه د بده ده
ملا امير دده دوعاگوى^۶ نه دفرنگ يم

او يا:

د پردي عــــمرد امير حبيب الله وي
تر سايه لاندي ناست امتيان ستا محمده
تل مشغول دقندهار پــــه آبادي ده
اوس مشغول په نهړسراج نهړا على محمده
نهړسراج به خداى معمور كه وخت نژدې دى
ملا امير فقير دوعاگوى ده هر صبا محمده

د نهړسراج واله (ويا له) په ۱۳۲۵ هـ ق كال دهيلمند له رود څخه افتتاح
سوه^۷

د دېوان د (ب) ردیف ديوي غزلي مقطع داسي ده:

ديارلس صدی هــــم شپږو شت کاله
ووتېر شوي ملا امير بيان کوي له هره باب

^۶ ((دوعاگوى)) بايد دوي څپې ولوستل سي.

^۷ حبيبي - عبدالحى پوهاند - دافغانستان تاريخي پېښليک - ۲۲۲ مخ

دملا امیر دیوان

دیارلس سوه شپړویشته هـ ق کال دامیر حبیب الله دپاچهۍ اووم کال
دئ. له دې ټولو خبروڅخه څرگندېږي، چي دامیر حبیب الله دپاچهۍ
دوران دملا امیر د شاعرۍ د اوج زمانه ده. په دغه وخت کي دی سپین
ږیری دئ ځکه وایي:

ملا امیر په سپینه ږیره تل ژړا کړي
راشه زما پر غریبۍ وکړه پوښتنه

++++

اشعار یې دده پر علم او پوهي باندي شاهدي ورکوي. دتصوف خوا یې
درنه ده. اخلاقي شعرونه هم لري. له اشعارو څخه یې معلومیږي، چي
ملا امیر په سلوک کي دنقشبندیه طریقي پیرو دئ. دسلوک اوسیر
پړاوونه داسي بیانوي:

دوحدت له باغه درخته رابنکاره شوه
نه یې مثل پــــه زمین لکه نشتر و

.....

دتوحید ترسوزن ووزه که یکتا یې
که دوتا یې ځان یکتا کړه یک بشر

.....

محبت دخدای نــــهال پر خپل زړگي کړه
او بـــــــوه یې په چشمه د شریعت
اســــم ذات د زړه صیقل د سالکانو
تصفیه د زړه راځي پــــه طریقت
بیابه کشف و کرامات درته حاصل شي
پوشیده لــــره دا حال د حقیقت
معرفت مي شناخت دخدای پر خپل طاقت ده

دملا اميرديوان

((ملا امير)) تعريف کـــوي دمعرفت

په دېوان کي يې يوه تقريبا بشپړه فارسي غزله او خوشير وشکر
بيټونه سته. فارسي شعريې د ټيټي سويې شعردئ او خوندورنه دئ.*

+++++

+

دادهغي ليکني لنډيزو ، چي ماشل کاله وړاندي دکابل په زېري جريده
کي خپره کړې وه⁸ . تردې وروسته مي د دېوان قلمي نسخه د چاپ له
پاره تياره کړه. اود تيارسوي متن يوه برخه مي (د ق ترديفه) پخپل
خط په يوه جلا کتاب کي پاکنويسه کړه اونور کار له گران هيواد څخه
دراوتلوله اسيته نيمگورپاته سو . دامتني او خطي اصل يې له هيواده
راته زمامورکراچي ته راوړساوه اومايياله خانه سره کاناډاته
راوړ(۱۹۹۲ع) . سړکال مي دکاغذوله منځه دامتني راوايست له سره
مي وکوت او کمپيوټري چاري مي يې بشپړي کړې اودخپلو هغو ليکنو
په تاخچه کي به يې کښېږدم ، چي زماناچاپ اثار دچاپ په انتظار
پکښې پراته دي.

دنوي کتني په ترڅ مي لازمه وبلل داخوتيکي نورهم پرخپله پخوانۍ
ليکنه باندي ورزيات کړم:

ملا اميردمتوسطي درجې ملا ، دټيټي سويې شاعر، دلورجوش و
خروش مخلص سالک دئ اوپه سلوک کي دنقشبنديه طريقې لاروی
دئ. دېوان يې له يوڅو غزلو پرته نور ټول د سيراو سلوک مسئلوته وقف
کړئ دئ اودتصوف غامض اوپېچلي موضوعات يې په ډېر ساده

⁸ دنوموړي مقالې بشپړ متن زما دناچاپه اثر "کچکول" په لومړي ټوک ۲۲ مخ کي خوندي دئ.

دملا اميرديوان

شعري بيان کړي دي. دده شعرله لويه سره هم فوق العاده ساده اوله هنري مزيتته خالي دئ اوفني کمزوري، قافيوي نيمگړتياوي اودوزن ناهماهنګۍ يې دلوستونکي مخي ته ډېري راځي، خودتصوفي اړخ زياتوب يې دشعري قابليت د نه وړتيا له امله دشعر خوند ورنګ نور هم ورپيکه کړئ دئ. ده ته خپل شعرکله کله دومره لوړ ښکاره سوي دئ چي وايي "پخته کار سالک" به يې په بيان پوهېږي (د "ن" ردیف) خو حقيقت دادئ چي دده په شعري مفاهيم بيخي په ساده پيرايه کي بيان سوي دي. شاعرتۀ دسيروسلوک او طريقت پرورشوباندي ځان "بالغ" ښکاري اود "دستار" ترلومۀ لري (د "ع" ردیف) خو ځای ځای بيا پخپله ورته ځان "نا قابل" ايسي (د "ف" ردیف). شاعر دسلوک دلاري خطرات هم له پامه نه دي اچولي اود آيات وحديث په استشهاد وايي چي په طريقت تربل هر مسلک د "ملحدۍ" خطرۀ ډېره ده (د "ه" ردیف). دې دخطر ځای هم دخپلي تجربې اوپوهي له مخي نويو سالکانوته وربښي (د "ن" ردیف).

شاعر غواړي دځينو کلماتو په راوړلوسره خپله تواضع اوانکسار تمثيل کړي اود ځان له پاره د (کمينه، دون همتۀ....) کلمات کاروي خو ددغو کلماتو مروجي معناوي د عجزو انکسار ښکارندويي نه کوي، بلکي استعمال يې دلاسه لاد شخصيت ددرناوۍ پله سپکوي.

دملا امير په دېوان کي ديولټاريخي پېښويادونه سوې ده چي مايې دلومړي وار معرفۍ په ليکنه کي مثالونه راوړي دي اوتاسي يې يوه برخه وړاندي ولوستل (دسراج الملت والدين امير حبيب الله خان، دکندهار دنايب الحکومۀ يادونه اودنهرسراج دويالې دکيندلوکار). ددې پر څنګ دې وطن ته دروسانودراتګ خبردارۍ اودهغوپه مقابل

دملا اميرديوان

کي دغزا او جهاد هڅونه کوي (د * و * ردیف) چي مادهمدي متن په
(۶۱) مخ (۱) حاشیه کي تبصره پرکړې ده.

دملا امير شعري ژبه په عمومياتو کي دلويديځي لهجې ځانگړتياوي
لري او په خصوصياتو کي بيا دهيلمندا وروژگان دشاوخوا پښتنو ژبه
تمشيلوي. دی ځای ځای د شعري اړتيا له اسبته د کلماتو وروستي
حرکتونه غورځوي او نعمتونه د نعمتون په شکل کارې.

داوه هغه ټکي چي يادونه به يې دملا امير د شعريه پوهېدلو کي مرسته
وکړي.

محمد معصوم هوتک

اوکويل - کاناډا

۲۷ مارچ ۲۰۰۲ع

دملااميرديوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نن مشغول شه په ————— الحمد وپه ثنا
 په ده ————— ان کښي دي چلېږي ژبه ستا
 ه ————— ربنده لاس ته راځي د ټاکنو په
 په ق ————— ران کښي بيان کړي پاک مولا
 صد درود و د صد ————— سلامه دي انعام وي
 له ما خ ————— واره امتي پر خپل پېشوا
 هم پر آل هم ————— پر اصحابو دده باندې
 هم پ ————— رواړه گذشته و و انبيا
 که ظاهر ————— رباطن الف شوې مردانه يې
 په لباس د (ج) په پټ شي س ————— رتپا⁹
 که د (ز) نسبت دي و ک ————— و خپل نفس ته
 پردغه ————— تقصير همېش ک ————— وه ژړا
 ښه محکمه پيال ————— نوش د قناعت کړه
 بې صبري ده بدبختي ل ————— وويه بلا
 شفقت د فقير و ع ————— ظ و نصيحت دی
 زياتي نه ل ————— ري قدرت د ضرب پر چا
 را ش ————— و نيسه محکم دربار محکمه¹⁰
 خان ورگ ————— کړه په مجلس دا وليا
 هر گناه ل ————— ره زنگونه پر زرگي دي
 آئينه د زړه ل ————— ه زنگه کړه صفا
 که صادق يې يک بيني يک جهتي کړه
 د توحيد پر لار ت ————— لای نه شي دو بين بيا

⁹ سرتپا = سرتپا

¹⁰ د انيم بيتي کټ مټ وليکل سو

د ملا امیر دیوان

گمراهان د زمانې تر حساب تېر دي
(ملا امیر) کناره شه له هر چا

که ساقی راکه جامونه دکـــوثریا
په کارنه لـــرم دنیاو سیم و زریا
هست می ستا په هست موقوف ده فضل و کړې
پر خپل هست باندي دهست و کـــړه نظریا
په نظر دکام لـــانومی منظور کړې
معتکف دي د دربار لـــم هم د دریا
ممکنات چي رب پیدا کـــړه په قدرت خپل
دا هـــمه دي نښاني د پیغمبریا
هیڅ د حسن سیال (بې) نشته په دنیا کښي
سیالي نه که ستا لـــه رنگه شمس قمریا
چي پیدا یې ستا لـــه رویه کل اشیا کړه
پاک الله پرتا عاشق ، تي¹¹ کړې اظهريا
و دیدن ته دي محتاج شـــاه و گدای دي
که روزي مي ستا دیدن شي پـــه محشریا
زه چي مست وړندان لـــه د زمانې یم
د پرستان رندان لـــه دي ستا د دریا
عشق دي هسي سرگردان کړم په عالم کښي
نه پوهېږم پـــه خپل نفع و ضرریا
بې صبري مي شوه غالبه ستا پـــه عشق کښي
قناعت پیاله که را کـــړې پقدریا
دهجران په اورمي لـــه سیخه صنمه
(ملا امیر) که مـــفرح کړې په نظریا

¹¹ تي = ته یې

دملا اميرديوان

صدقـه شه صدقـه شه دل و جان زما
تـر ديدن و تـر ديدن د خيل جانان زما
يـو ديدن و عاشقـانـو لره بس ده
همبـشه دوى ثنا خـوان دي د خوبان زما
منتـظـر و رتـه و لاړ دي بې اختياره
كه معـمـور شي په ديدن د گل ريحان زما
نه له سترگـو غاښـي نه په سترگو برابرده
لار د عقل نشته چي څرگنده شي سبحان زما¹²
هيڅ تعليم و عاشقـانـو ووتـه نه شي
دواړه كـونـه دي پرې ايښي پر جانان زما
شابس شابس د عـاشقـ پر همت باندي
چي يـك بين شـو يـك جهته پرميدان زما
(ملا امير) غريب د وبيـن دئ تې¹³ يـكـيـن كړه
رب كـريـم ده هم رحيم ده هم رحمان زما

چي طالب شـوم د مـطلـوب
په كال سلب شـوم مـسـلـوب
هسـي رنځ را بانـدي راغـي
په مثال لـكـه ايوـوب
د عشق دارنگ سـخـته زورده
بې بصر كـي¹⁴ عشق يعقـوب
كه معشـوق هر خو جـفـا كـړي

¹² ددې بيت څپې د غزلي دنورو بيتودڅپو پر پرته زياتي دي.

¹³ تې = ته بې

¹⁴ كـي = كړئ

دملا اميرديوان

وعاشق ته وي مرغوب
عاشقان چي هميشه ژاري
بهماران دي په مقبول
له دي رنځه به روغ نه شي
ببي ديداره د محبوب
د عشق هسي غالب كار ده
خوار عاشق كاندي مغلوب
پخته كار عاشق هغه ده
چي خپل عشق كاندي محبوب
كه مخلوق تي عشق ظاهر شي
بښه يې نه بولي كټب
ربه عشق مي پوښيده كړي
هم پر شرق هم پر غروب
له نقصانه عشق نگاه كړه
نفس حاضره پر شمال هم پر جنوب¹⁵
ملا امير غريب بيان كوي له عشقه
په مثال لكه مرغه اخلي حېوب¹⁶

له كامله پيال له نوش كه په شتاب
پرهېزي شه له گنا كه اجتناب
خپل باطن كړه پاكيزه له هره حېثه
خان لايق كړه چي منظور شي دا حباب
بعضي خلگ په ظاهر ډېر آراسته وي
په باطن كي خباثت وي بي حساب

¹⁵ دانيم بيتي څلور څپي زيات دي

¹⁶ حېوب = داني . جمع يې حېوبات دي

دملا اميرديوان

بعضي خلگ په باطن سم آراسته وي
 په شريعت¹⁷ وي هم ملامت هم په کتاب
 دغه دواړه نقصاني په آخرت وي
 چي حاضر شي په ميدان د سوال جواب
 بختور ده چي ظاهر باطن (بي) دواړه¹⁸
 برابر د شريعت شوه د وهاب
 راشه ټينگ پر شريعت شه که دانا بي
 په شريعت به مفتوح شي د جنت باب
 که خراغ د شريعت خدای په لاس درکړي
 وښه نور ته يې عاجز ماه و آفتاب
 هغه څوک چي ردوي حکم د شرع
 خلاص به نه شي د دوزخ د سخت عذاب
 پټ پنهان له خپله خدایه مشغولا کړه
 د صديق د سيني بوی تئ¹⁹ د کباب
 کاملان مي غوصان د عشق د بحر دي
 ځان جهان وځني هېر غرق په درياب
 پيروي د کامل وکړه که صادق يې
 زموږ په لاس ده د قرآن محکم تناب
 ديارلس صدي شپږو بشت کاله وو تېر شوي
 ملا امير بيان کوي له هره باب

که وصال د جانان غـ____واړې په قيامت
 په اخلاص وپـ____ه تصديق وکړه طاعت

¹⁷ شريعت دلته د عوامو په شان دوه څپه بيز بايد ولوستل سي.

¹⁸ اصل: هغه بختور ده چي ظاهر باطن دواړه

¹⁹ تئ = تلئ

دملا امیردیوان

په مجلس د دلبران سوبه ورگډه شي
 که دې ترک کړد د نړيا زېږ و زېږت
 بې بڼه قاده داد نړيا هيڅ باور نشته
 په مثال لکه تېز باد ځي په سرعت
 په دنيا پسي هلاک په زمانه ده
 ابليس کاندې حرص غالب تر قناعت
 دانايان مي دي مشغول ديار په مينه
 پروانه که د دنيا په زيان کثرت
 اولياء خداي نازولي په دوه کونه
 بڼه ديدار په ورعطا کړي هم جنت
 توکل مو پر خپل خداي زموږ مومنانو
 بې لږه خدايه تکیه نشته دراحت
 بڼه تښتو او همت خوي د مسلمان ده
 د شيطان تابعدار ډک په خباثت
 امان را کړي د ابليس د بده خوښه
 دده خوښي ده گمراهي بل فضیحت
 مقصود ټينگ کړه سوا پرېږده²⁰
 رضا جوۍ شه د بڼه خداي هم د حضرت
 محبت د خداي نهال پر خپل زړگي کړه
 اوبو په بې په چشمه د شريعت
 اسم ذات د زړه صيقل د سالكانو
 تصفيه د زړه راځي په طريقت
 بيا به کشف و کرامات درته حاصل شي

²⁰ د انیم بیټی څلور څپي کم دي.

سوا = ماسوا. او ماسوا د خداي تعالي له ذات پرته نور موجودات او مخلوقاتو ته وايي (غياث)

دملا اميرديوان

پوشيده لــــره دا حــــال د حقيقت
تــــر عرش پــــورته دي اويازره حجاب
داخل كېږي عا ر فــــان بلند همت
معرفت مي شناخت د خداي پر خپل طاقت ده
(ملا امير) تعريف كــــوي د معرفت

خوار عاشقه معشوق گوره كه لري استقامت
نن دي وار دئ كه پوهېږي د قرآن په تلاوت
عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا كړي²¹
له تاثيرې²² پيدا كېږي تــــوانگري و قناعت
كه راه روږي ســــم پر لار د شريعت شه
رهروي بي شريعته دئ سالک له²³ قباحت
ملحدان په زمانه كي هسي ډېر دي
هيڅ خبر په شرع نه وي نه په ترك د جماعت
موحدان مي مستقيم همېش پر جماعت وي
له ښه خدايه وي ترسان هم له عذاب د قيامت
په لباس د حلم پټ شه سر تر پايه
د حلم لباس دئ هر مومن له مرتبه د شرافت
حلم خوي د انبيا و اوليا دئ كه خبر يې
قهر غضب خوي د شيطان دئ نه دئ خوي د ولايت
غافلان د ياره ذكره، نقصاني په دواړو كونو
عاشقان صفت گويان د دلبرانو په دنيا هم آخرت
كه تر عرش و كرسي لويه دي سينه شوه

²¹ اصل: عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا كړي په هردم.

او تر لاندې بيا ورته كښلي دي: د عالم مجلس كوه كه ته دانا يې

²² له تاثيرې = له تاثيره يې

²³ سالک له = سالک لره

دملا اميرديوان

سوا الله به هسي غرق سي لکه فرعون هم جاهت²⁴
(ملا اميره) پر عمل هيڅ تکیه مه کړه فضل غواړه
دغه لوی فضل عظیم دی چې يې درکړه ډاډه

د خوبانو سردار تئ²⁵ پاس پر اسمان خوت
تبر تر عرش و تر کرسی پر څښتن گران خوت
چي مشغوله پسه صلوت طيبات شو
هرگفتن يې درمرجان تر بنه دهان خوت
د امت غم يې زرغون پر پاک زرگي و
هېر يې نه و چي دربار ته د سبحان خوت
پر دربار د حق تعالی يې قدر ډېر دی
وربخښلي يې امت ناز يې چلان خوت
گفتگوی د گوی مگوی يې سره و کړ
گوی بيان د شريعت دين يې روښان خوت
د مگوی خبري پتي له هر چا دي
پاک حبيب رب منع کړي ډېر يې زيان خوت
طی شوه نه فلک اتلس کاله يوه شپه وه
بې مثاله بنه مجلس د دوی تر میان خوت
پنځه فرض لــــمونځونه شب و روز شول
که چا ترک کړه آخرت لري²⁶ تاوان خوت
پنځه فرض²⁷ چي ادا پسه جماعت شي
خدای رسول به شي راضي دی په ښکېل خوت
مومنانو امر ونهی ټول پر ځای کړي

²⁴ جاهت:

²⁵ تئ = تلئ (دکندهار کړدود)

²⁶ لرې = لره يې ، ته يې

²⁷ فرض کلمه دلته دوي څپې بايد ولوستل سي .

دملا اميرديوان

نصیحت د (ملا امیر) پـــردل و جان خوت

زموږ و تا ته دی سوالونه یا مغیث²⁸
 له تا غواړو ډک جامونه یا مغیث
 حاجتمند درتـــــــــــــــــــــه ولاړ دي بې شماره
 فریاد رس یې، له تا غواړي حاجتونه یا مغیث
 حاجت زما ده ستا رضا پـــه دواړو کونو
 د رضا دي طلبگار یـــم په عمرو نه یا مغیث
 هیڅ مقصود مې په ظاهـــــــــــــر باطن بل نشته
 ستا رضا ما خلاصوي له هر غمونه یا مغیث
 ربه قطع انتظار د خـــــــــــــوار عاشق کړې
 رحم و کړه دیدار و کړه ته پر و کړه کرمونه یا مغیث
 هر عـــــــــــــاشق چي وي صادق په محبت کښي
 تر چشمانو یې خو ناب وهي موجونه یا مغیث
 و خپل یار ته سل نظره د عاشق وي په هر دم
 یو نظریې ستا دوا دئ د زخمونه یا مغیث
 رد، قبول دواړه مـــــــــــــوقوف ستا په رضا دي
 و بنده ته څه معلوم دي ستا حکمونه یا مغیث
 مومنان مې مقبولین په دوه جهان کښي
 د تقوی توکل ډېر دي اجر تـــــــــــــونه یا مغیث
 ښه خلعت خدای د ایمان و مـــــــــــــوږ (ته) را کړئ
 موږ پر دا خلعت همېش کړو شکر تونه یا مغیث
 پاک قرآن دي راستولئ لـــــــــــــوی انعام ده
 پکښي ډېر د حل حرمت دي بیانونه یا مغیث
 زموږ ایمان پر پاک الله هم پر قرآن هم پر رسول ده

²⁸ مغیث (دیمیم په پېښ) فریاد رس، هغه ذات چي فریاد ورته کېږي

د ملا امیر دیوان

د (ملا امیر) پر زړه ډېر د عشق داغونه یا مغیث

په کـــوڅه کي دي ولاړ دي رقيبان کج
همېشه راتـــه قـــهر يري غمازان کج
جنگ جـدل مي له خپل نفسه شب و روز ده
بل پـــر خنګ راتـــه ولاړ ابليس شيطان کج
په خپل فضل دي اسباب د جـــهاد راکړ
په اسم ذات ســـره و هـــمه کافران کج
د مومن زړه مي تـــر عرش عظيم لوی ده
اته برجـــه پر ولاړ د بنـــمن حيران کج
روح بادشاه عـــقل وزير ده که يې گوري
نفس شيطان ورتـــه ولاړ دي پر ميدان کج
بنه تقوی و همت و کـــړه مدت ورکړه
اته برجـــه کـــړه محکمه له نقصان کج
بيغمي هيڅ پـــه کار نه ده د د بنـــمن دار له²⁹
د جـــرس په شان بيدار شه هم نالان کج
که غافـــل شوې له طاعته له اذکاره
و بېر بړه لـــه دوزخه لـــه نيران کج
محکمي دا اته برجـــه په طاعت وي
د غافـــل روح (مي) بندي ده د شيطان کج
سنگـــدلان چي بې ديني که سبب دا ده
د معصيت په رنگ يې رنگ ده دل و جان کج
هغه څوک چي توبه گار شي زړه يې پاک شي
رب غفور ده هـــم رحيم ده پر عصيان کج
هر مومن چي توبه گار د ما مضي³⁰ شي

²⁹ له = لره

دملا اميرديوان

له آينده و ځان ساتي له هرزيان کج
اول ځان تـــه نصيحت کړم بيا و بل ته
(ملا امير) بيان وکړئ³¹ د هرر تاوان کج

عاشقان سينه سوزان غـواړي قدح
ودربارته دي ولاړنـالان گريان غواړي قدح³²
هر عاشق چي دهجران تـرمقام تېر شي
گـويانوی شو پيدا، وایم نشر³³
بې صبرۍ راڅخه هېر صبر سکون کړ
اوس له ډېرې تلـوسې شوم سينه شرح
په باطن کي درياب پـه جوش خروش ده
پتـه پنهان³⁴ يم پکښې غـرق زه يم فرح
خامکاران دي زيانکاران ترهغه وخته
چي تمیز ورمعلـومېږي دنيکۍ هم داقبح
چي آهن رنگه جـوش ونه که په اورکښي
يوه کيلي کله جوړېږي چي به قلف شي په افتح
که د عشق په اورکښي نفس سوخته پخته کړې
د زړه نوره به دي شي پورته کل زمين کاندي اوضح
شریعت درسـول باغ زه يې باغبان يم
(ملا امير) بې ډنگوي هم په ضمني هم په صرح

د فراق زهرمي نوش کړي زړه خوله تلخ

³⁰ مامضي: تېرسوی وخت

³¹ وکړئ - وکړئ

³² داغزل ډېرې قافيوي نيمگړتياوي لري.

³³ نشر يوراز نظم دئ، چي دهلک د زېږېدلو پړوخت دخوشالي په خاطر په ډله ييزه توگه ويل کېدئ.

³⁴ اصل: پت پنهان؟

دملا اميرديوان

زمـامـزاج شـو هـفته يـي لـکـه دـبـلـخ³⁵
 ستا وصال زمـاد واد هـر مرض ده
 پـه کارنه لـرم دوا دهندا و جـلـخ³⁶
 دو وصال کوخه دې کوخه دي خلاصه جانانه
 رقيبـان پـه مـخـه راغلل لکه ملخ
 اوس حيران يـم چي پـر کمه به تـبر بـرم
 لار به خلاصه پـه غـره شي که پـه سـلـخ³⁷
 هـسي گـرم ده بازارد عـاشقـانو
 سـو ربه نه شي دسيـاه بند پـه يـخ کـلـخ³⁸
 و عـاشق تـه يـي ژړا پـه برخه ورکړه
 تل بـه ژاړي چي پـه زړه يـي خنجر خرڅ
 هرگياه مي پـه باران خوشحالي کاندې
 (ملا امير) ده ډېر خوشحال په برف پـرخ³⁹

مـو رو پـلار و تـه هـيڅ مـه و وايه پوچ
 مـر تـبه بـه دې کـمـتره سي ترمچ
 پاک سبـحـان يـي بـيان کـړي په قرآن کـنـبي
 دوالدي نودئ حق ډېر وباسـه غچ
 بيا مي حق داسـتـا زانـوده بي شمـاره
 نـبـه مـحـکم يـي تـينـگـوه لکه سپين گچ
 بيا حقونه پـر هـر چا د علـما و

³⁵ وايي د بلخ هوا يوه هفته سره بله توده وي. دلته دغه ټکي ته ضمني اشاره ده.

³⁶ په اصل کې (جلخ) ته کښلي دي: نام وطن است

³⁷ غره د مياشتي لومړۍ ورځې ته او سلخ د مياشتي وروستۍ ورځې ته وايي.

³⁸ په اصل کې (کلخ) ته کښلي دي: سردۍ سخت

³⁹ اصل: فرخ. خوځنگ ته يې بيا ورته کښلي دي: فرخ شبنم راگويند. شبنم ته خوپه پښتورپڅه وايي اولدته يې دشعري ضرورت له امله (پرخ) ليکلی دی.

د ملا امیر دیوان

د نبي مـــــيراث يې وړې دى پـــــه پچ
يو مومن پـــــربل مومن لـــــري حقونه
بڼه محبت سره کـــــوئ شيطان که تچ⁴⁰
له کفارو بـــــه همېش منازعـــــه کړو
له کفارو ســـــره دى زمـــــوړد دين غچ
که خپل شېخ که د بل شېخ ته دست بوسي کړې
تاله فيض و برکت لاس يې کـــــره مچ
تر کـــــوه خپلـــــه رضا د بل د پاره
د مومن وزړه تـــــه گـــــوره نه يې لچ
(ملا امير) فقير که هـــــر خو نصيحت کړې
د انيان خداى پـــــو هو لي د جاهل وده خوله وچ

که مـــــرگى در لـــــره راغى ژوندون هيڅ
که وصال در لـــــره راغى بېلتون هيڅ
د انيان پـــــه قيل وقال ډېر خوشحالېږي
و جاهل ته قيل و قال مرگ ژوندون هيڅ
که طاعت دې پـــــه مثال ريگ بيا بان شي
په ريا بـــــه شي برهم لکه گلون هيڅ
ځان صدف رنگه صفا کړه پـــــه درياب کښي
بې دريا به سنگ کلوخ هم سفالون⁴¹ هيڅ
در قيمت دى پيدا کـــــړى پـــــه خپل صبر
بې قېمته پيسې ډېرې د ميسون⁴² هيڅ

⁴⁰ تچ: د غوزارېدلو، لوېدلو آواز (پښتو پښتو تشرېحي قاموس). دلته به د غوزارولو په معنا راغلى وي

⁴¹ سفالون = سفال = کوډري

⁴² ميسون: په معنا يې پوه نه سوم. ښايي د ميسون = ميسو = ښاغلى اړول سوي شکل وي. د شاعر په وخت کې ځينې اروپايي اصطلاحات (انگرېزي او فرانسوي) افغانستان ته رسېدلې وه.

دملا اميرديوان

دمجنون د عشق خبري چي باقي دي
 ځني ورک ځان وچـهـان وهم سکون هيڅ
 که مجنون غـونـدي صادق يې نن دي وارده
 دليلی د وصال غـمـ خوره نور غمون هيڅ
 هر عاشق په خپل معشوق پسي مجنون ده
 که معشوق وفا ونه کړه شـوـاخون هيڅ
 که عاشق يې پيروي د پاک قرآن کړه
 بې له خدايه بې رسول له نور حبون هيڅ
 (ملا امير)⁴³ چي همېش ژاړي مراد يې ته يې
 بې له تادي تـول باطل واړه سمون هيڅ

د مخلوق پـه صفت مه شه ارجمند
 گمنامي کـړه چي دي رب کاندې پسند
 که هر څو لږ يذ طـعام و خورې بې ياره
 هيڅ به درنه کړي په خوله وزړه کښي خوند
 په مجلس کښي داشرافـوـنبه ادب کړه
 خبردار شه چي اواز نه کړې بلند
 حرکات و سکنات که کلمات وي
 په ادب کښي احتياط کړه که يې هوشمند
 بند و بست دا آخرت کړه که دانايي
 په کار نه ده د دنـيا پر بست و بند
 پردنيا بـه پاته نه شي هيڅ وگړي
 که دمت حکم پـرو شي دخـاوند
 د طاعت دي خدای درکړي اسبابونه
 نفس بندي کړه د طاعت په لوی کمند

⁴³ اصل: ملا امير محمد . مادوزن د وارنۍ له خاطره ونه کښي.

دملا امیردیوان

خان محکم کـــر په دخپل رب و بندگی ته
په عقبا بـــه نیک و بد شي درخـــر گند
بدبختی غلبه کـــرې پر هـــر چاده
(ملا امیره) خان ساته له مکر و پند⁴⁴

خوک بندمه شه د دنیا پـــه زیان و سود
خپل دلبر لـــره ورتگ تاله بهـــر بود
پایمال کـــرې عاشقان جـــفاد ترکو
زه پایمال یم هـــم اسیریم هـــم مفقود
محصل د مـــرگ که در شي سهل کار ده
نه چي درومي ترا ســـمانه د عشق دود
بې وصاله خـــه ژوندون بندگي نـــه ده
د وصال د پاره رډه ســـر پر سجود
که د عـــجر بندگي کـــر په خدای قبوله
ستادرون به شي خوشبوی تـــر لونگ عود
په هـــر غـــم پسي بنادي ده آیات گوره
پاک خلیل شو په امان غـــرق شونم رود
ســـود له خدایه زیان له نفسه پیدا کـــرې
په سبب د نفس هـــلاک شوه عاد ثمود⁴⁵
سخته روځ د آخـــرت زموږ پـــه مخه
اوس باید ده دي استغفار ویل د درود

⁴⁴ په دې نیم بیتي کې (پند) د نصیحت په معنانه دئ راغلی، بلکې (مکر و پند) دواړه اصطلاحاً د چل و فریب په معنا راغلي دي.

⁴⁵ اصل: په سبب د نفس هلاک شوه عاد یان هم ثمود.

عاد و ثمود: عاد د سام بن نوح (ع) له نسله وه. د دوی له پاره خدای تعالی هود (ع) وروڼه خود نافرمانی. له اسیتته د باد په توپان هلاک سول او ثمود د حضرت صالح (ع) امتیان وه. وایي دوی د نافرمانی. له امله ټول و سوځېدل.

دملا اميرديوان

شب وروزده کوچ وباردنبـونـيازمنو
لکه کوچ کـوي سحاب پـه بهارزود
دغج جهازراته جوړکــري خپل دلبرده
نه پوهېږم چي به ووزم که به غرق شم په کېود⁴⁶
وجودي وحدت⁴⁷ مقام پرمنصوراغي
ځني ورک فرق دواجد هم د موجود
خواربنده ده درمانده په دوه جهانه
(ملا امير) بيان کـوي خدای يې مقصود

دلبرياري کـړه ټينگه تـررپولاد
ځان يې يار کـړه په زاري و پـه فرياد
ترکـوه خپله رضاديار لـه پاره
پـه يوه نظـربه تاکاندي اوتاد⁴⁸
ودلـبرته دي معلوم ظاهـرباطن ده
که تاريخک وي که صفاوي که کساد⁴⁹
هـررسـري چي دپاکانومجلس غواړي
ځان دي پاک کـري له هرخبته له فساد
هـره درخته چي شيرينه وي په باغ کښي
پر مالک يې قـدرډ پروي ترشمشاد
که څـوک وکاندي نظـر و حقيقت ته
بې له خدايه نـور مقصود هـمه برباد
غـيرو باسـه له مـيانه پـر لارسم څه

⁴⁶ دانيم بيتی دغزلي تر بحر څلور څپي زيات دي.

کېودته يې په اصل کي کښلي دي: درياي کېود

⁴⁷ اصل: د وحدت وجودي.

⁴⁸ اوتاد دخدای ددوستانو يوه ډله ده اودنړۍ په څلور وگوتو کي تصرف لري.

⁴⁹ کساد: هغه څه چي ناروا وي، يارواج ونه لري يا يې خريدار نه وي (غيث)

دملا اميرديوان

په وصال به به يې معمور شي په خپل مراد
د دنيا په جابه دي هيڅوک غلط نه شي
گاهي سپوروي پسرسمند گاهي افتاد
هغه تخت چي په هواد سليمان تي⁵⁰
خو آخر زير زمين شو يو بې بنياد
ابراهيم بن ادهم چي خداي باد شاه کړ
بيا يې ترکه کړه دنيا په دين شونډاد
هر مومن دئ مبتلا په دوه مقصوده
يو ناقص ده بل کامل که لري ياد
د ناقص مي دئ دنيا، کامل ايمان دئ
ته کامله ټينگوه ناقص نامراد⁵¹
کاملان چي جستجوي د آخرت کړي
نيک عمل يې دئ توبه دلاري زاد
اول خان ته نصيحت کړه بيا وبل ته
(ملا امير محمد) ژاړه په فرياد⁵²

کلمه مي ده ويلې ما پرتا محمد
چي له رويه دي پيدا شو ده دادنيا محمد
(وه) راغلي ډېر دينونه تر تا وړاندي
ستاد دين محکمي تېره تر هر چا محمد
نه زمين ونه اسمان نه عرش وکړ سي
امکان نه لري چي بر به شي تر تا محمد
خداي درکړې بلندي په دواړو کونو

⁵⁰ تي = تلئ

⁵¹ نامراد ته په اصل کي ليکلي دي: بي فايده

⁵² اصل: ملا امير محمد ژاړه په زاري وپه فرياد

دملا اميرديوان

له اوله يې پيدا کړه لويي ستامحمد
 ته سبب يې دهـمه مسيباتو
 رب سبب کړې دهـمه واروسوامحمد
 ستاگرهـم رېوان به ټينگوم پاکه حبيب
 ستاگرهـم رېوان مي شـريعت مصطفامحمد
 د وحدت په زمـانه کي تـوره شپه وه
 تاريخه شوله زايـله چي دي نورکړه تجلامحمد⁵³
 چي پيدا کړ پاک سبحان نور د حبيب خپل
 د معشوق يې انعام درکړئ ياک مولا محمد
 ته د غيـبو خـزانـه وې پـه وحدت کـنـبي
 له وحدتـه رابـيرون شوې پردنيا محمد
 مـابـنده لـره لازم چي تل شاکريم
 چي مشغول يـم په ثنا و صفت ستامحمد
 اميد و ارد شـفاعت د پاک رسول يم
 که شفيع شو⁵⁴ (۲) مابه خلاص کړي له گناه محمد
 پـه رحمت سـره بلـلی پاک الله دئ
 رب بادشاه کړئ د جـمله ووانبيا محمد
 يـولک خـيرويشـت زره دي لـنـکـرو مقرر
 ته د ټولو هـم سردار وې هم بادشاه محمد
 ستا په دين سرې⁵⁵ منـسو خـه کل اديان کړه
 ستار بمرحوم کـړي په رشتيا محمد
 ډک روى د زمين ولـه غـفلـته يا سروره
 ستاد دين روښنايي شـوه ترعرش بالا محمد

⁵³ دانيم بيتي د غزل ترنور و بيتو څلور څپې زيات دي.

⁵⁴ اصل: که دی شفيع شو

⁵⁵ سرې = سره يې

دملا امیر دیوان

عارفان چي رسېده که ولا هـوت ته
دغه فیض وبرکت هـمه دئ ستامحمد
له عـدمه چي وجـود د هـستی راغی
ستاله هسته راپیدا شو هـ کل اشیاء محمد
سـرچشمه یې د جـمله و و مخلوقاتو
ته آبخـوریې دا عـلی و دادنا محمد
عـالمان دي وارثان دین پـه روښانه
تـرقیامته ستاد دین دي خیرخواه محمد
کافران مي تورزا غـان مخونې⁵⁶ تورو
نه ښایېږي چي به گډ شي په باغ ستامحمد
ربه روی د پاک نبي زه خـوار عاصي يم
عفو غـوارم معتکف ستاد درگاه محمد
خدای لوی کړی په لویی تر هـر مخلوق یې
هـم تر عرش هم تر کرسی هم تر سما محمد
زه فقیر خـوار یم دوعا گوی د مسلمینو
هـم د وارو علما و فقرا هم اولیا محمد⁵⁷
په توحید کښي مي صادق کړې ستا په مینه
(ملا امیر محمد)⁵⁸ دي غلام ده هم گدا محمد
محمد اسم محضه زمـور د نبي ده
په نگین کښي نـو شته دانبیا محمد
دهـر مومن پر زړه مر قـومه کلمه ده
(ملا امیر) غـریب ده ولي وار خطا محمد

⁵⁶ مخونې = مخونه یې

⁵⁷ دانیم بیټی هم دنورونیم بیټیوپه پرتله څلور څپې زیات دئ

⁵⁸ دلته باید (امیر محمد) ټول درې څپې ولوستل سي.

دملا اميرديوان

تخت و بخت زموږ د بادشاه دې برقراروي
 په سراج الملت والدين ده مسما محمد
 ډېردي عمرد امير حبيب الله خان وي
 ترسايه لاندي يې ناست امتيان ستا محمد
 ربه اباد نائب صاحب لــــري ترډېره⁵⁹
 اخلاص كېن ده د پېشوا هم د بادشاه محمد
 تل مشغول د كندهـــــــــــــــــاريه ابادي ده
 اوس مشغول په نهـــــــــر سراج نهرا علي محمد
 نهـر سراج به خدای معمور كه وخت نږدې ده
 (ملا امير) فقير دوعاگوي ده هر سببا محمد

كه له ياره پـــــــــــــــــرياراشي د وصال كاغذ
 پرچشـــــــــــــــــمانو قبلوي د خان پايمال كاغذ
 كه عـــــــــاشق لــــره يې خط د قتل راشي
 وعاشق ته معلــــــــومېږي ډېر د خيال كاغذ
 د منصور چي عشق صادق و حال يې گوره
 پاس پر سردار خندان ورك و جنجال كاغذ
 پايبوسې دي سخته گـــــــــــــــــرانه ده صنمه
 زه به نسمة⁶⁰ و مخ تـــــــــه ستاد فال كاغذ
 نادیده پـــــــــرتامين شـــــــــومه جانانه
 راستولي دي خپل دوست له⁶¹ د جمال كاغذ
 كه مي سرو مال برهم شي ستا په مينه
 (ملا امير) مي نه غواړي د سرو مال كاغذ

⁵⁹ له نائب خڅه يې مراد د كندهار د هغه وخت نائب الحکومه سردار محمد عثمان خان دی.

⁶⁰ نسمة = نيسمه

⁶¹ له = لره

دملا اميرديوان

امتي يــــم دني خــــيرالبشرسرور
ستادربار کښي تــــهرهرچاده معتبرسرور
له خپل نــــوره پيداد حبيب نــــورکي
بيا پيداده له نورشمس وقــــمسرور
ناسوت پتې ود غفلت پــــه تاريخه کښي
ستا پــــه نورسره روښان کوه وشجرسرور
تــــراول اولين ده تراخــــراخــــرين ده
په شفاعت سره مخصوص ده په محشرسرور
ستامت بــــه منتظر د شفاعت وي
د بخښن نارې بــــه کاندې پراکبرسرور
ســــتامت به وبخښي ته به راضي شې
بيادې بخښه دنيکانو پــــه قدرسرور
دمعصيت په رنځ رنځــــوريم دواغو اړم
د (ملا امير) دواستاشفاعت ده رضرر سرور

ډېر راغلي ستاغــــمونه زمــــاپرسر
زه خو شحال يم ياره مــــه شه مرور
پيداشوې زما صورت د غــــم دپاره
قبول کړې مــــابنده پر خپل بشر
په معنا کښي لوی نعمت ده غمې⁶² مه کړې
ډېر لذت لري تر قندو تــــر شکر
د عشق اورچي پــــه صورت⁶³ ونه لگېږي
که تــــه تــــه وي ته به نه شي اې غريبه

⁶² غمې = غم بې

⁶³ (صورت) بايد يوه خپه ولوستل سي

د ملا امیر دیوان

که نه ته وې نه دي زه څه برابر
په مجلس د څو بړويانو که ورگډ شوې
پاکیزه به ځني ځې لکه سپین زر
تردوه بهره شه⁶⁴ ورتېر هلته مجلس ده⁶⁵
ته سامع شه دشین هې⁶⁶ د زېروزور
ستامقصود به تاته تې وجیم⁶⁷ (۲) انعام کړي
دامقام دهغه ده چي قبول کړي (ده) در
د توحید تر سوزن ووزه که یکتایي
که دوتایي ځان یکتای کړه یک بشر
خدایه (ملا امیر) عامل د خپل بیان کړي
چي تېرېزي تر توحید سم برابر

جفادي اور لگوي صنمه ليري کړه نار
ودي سوم سرتريايه خود به کومه گفتار
شیرین گفتار د جانانکه شنیده کړم یاره
ترسرو مال یم ورتېر که کنېنو ست زما پرکنار
سیمین بدن د دلبر مثل بې⁶⁸ نه وي هیڅوک
پتنې په اورتل سوځي اوس پر ما خواراغي وار
ستاد بهار بلبلان شیرین زبان دي گویان
ليري دي گرزې زاغانو گل تې⁶⁹ نه وینم لار
رنځوریم زما مقصود هته بې همېش موجوده

⁶⁴ په اصل کې ورته لیکلي دي: از شهر دنیا و آخرت گذر کن.

⁶⁵ په اصل کې ورته کښلي دي: مراد مجلس مشاهده مییاشد

⁶⁶ په اصل کې ورته کښلي دي: سامع قرآن شاه شوبمع عمل صدق

⁶⁷ په اصل کې ورته لیکلي دي: تاج

⁶⁸ بې = به بې

⁶⁹ تې = ته بې

دملا امیردیوان

دواله تاغ—وارمه پردردی پروت یم بیمار
 غمازه مه ک—په هی نه پېژنې خپل پردی
 زه دي دښمن گ—ړندی مخ له درخـم په تلوار
 ستادهجران تلخگي پ—رملازم شبخيزي
 برمن مکن ستمی ع—اشقان هست ناقرار
 ستاد وصال په هوا س—رگردان یم ترآسيا
 من چه ک—نم صنما پروت یم داورپرانگار
 ربه په روی دحبیب ما ک—ړې غالب پررقیب
 تویی گل من عندلیب نیست م—رابی توبکار
 چند س—وزم درآتش تراباشداین روش
 من غ—لام خدمتش م—ران مارازدیار
 ملا امیر هست فقیر م—رید شیخ کبیر
 م—راتوبه برتقصیر عفو خ—واهم زغفار

خ—م زلف توپیچ و تاب لکه م—ار
 ع—اشقان هست تشنه لبه ددیدار
 مجروح شد دل م—ن زدست جان ای صنم
 که دیدار را ک—ړې یاره زما دوا دپرهـار
 موس—م گل گل ، گل میشود شکوفه
 غفلت مکن ای بلبل آمد بتو نـوبهار
 چه گناه ک—رده عاشق دل و جان برده معشوق
 امانت کی میدهی ، دلبره و ک—ړه تلوار
 هست خندان دلبرم ن—ظربمن فگند
 شب و روزم انتـظار که را بنکاره شي نگار
 سرگردان ش—وم دلبر استاد دیدن په هوا
 دیدار بمن کن ع—طاحای دکفاروده نار

د ملا امیر دیوان

(ملا امیر) غلام د دلبر ستاد درگاه خاکستر
ربه زاري کـــومه مران زکـــوچه دار

ستا په عشق کښي قبلـــوم د ځان پېغور
هيڅ باک نشته که بر منډ يـــم که سرتور
نام و ننگ را خڅه ورک شو ستا په مينه
اوس د عشق پـــر آس همپش يم زرین سپور
د دنيا کـــور که خراب شي نقصان نه ده
خدای دي نه کاندې خـــراب د عقبا کور
د نيکۍ پـــه زراعت که ځان کـــړې ستړي
پاک الله به شي خوشـــحاله هم غمخور⁷⁰
خـــوی د تر کوډئ چپاود عـــاشقان و
عاشقان واپه مـــغموم په غـــم نسکور
رقيبान راتـــه ولاړتـــوره په لاس دي
نه بېرېرم خدای را کـــړې د عشق اور
که يوزخم د خـــطار ابادي جوړ شي
په يوه گذار هـــزار کـــړم شل او کور
که محـــرم زه د دربار دخپل اشناى شوم
په کار نه لـــرم جنت حور غلمان نور
هغه خـــوک چي مستغرق فی الفيوضات شي
ځان کـــړي پتې د زمانې د شورشور
يوگوره، يوبوله، يو وينه، يو غـــواړه
(ملا اميره) يک بين شـــه نه يې شب کور

ستاد عشق په شراب گـــرزم مست خمار

⁷⁰ غمخوړته يې په اصل کي کښلي دي: نبي عليه السلام

دملا اميرديوان

له ماورک ځان وچــهــان شوهم قرار
 راشــهــه ونيسه خبرد عــاشقانو
 چي حيات دي که مــمات دي که بيمار
 ستاد عشق په رنگ مي سور درون بيرون ده
 نه پــهــو هېږم چي لاله شوم که انار
 ستاد درخــاوري به کړم په سترگو پوري
 خپل چشــمان روښانوم له گرد غبار
 بې تکليفه مي ناري دي په هررگ کښي
 دهــو هــو او او از نغمه کړي واريه وار
 دتــوبې ونه که هرڅو مېوه داره
 زمــاد ياريه رنگ به نه وي مېوه دار
 که وفا کړې که جفا کړې مراد (دي) خپل ده
 ستا جفا ده سخته گــرانه دوفايم طمعدار
 عــاشقانو ځان سپارلی پر خپل يارده
 (ملا اميره) ځان سپاره پر حق ستار

ځان بېغم کــړه له دنيا څخه لکه مــر
 ستاد روح شــه با زگذر که تر عرش لوړ
 دا خلاص پــرميدان باندي شه محکمه
 بې اخلاصه و شيطان ســريې شو څوړ
 ربه را کاندې تــوفيق پر طاعت باندي
 د حساب په روځ مامه کــړې په خط پر
 غريبې د دنيا بڼه ده تېرېده کــړې
 د محشر په روځ مامه کــړې غريب اړ
 ستاد بار د عــامو خاصو ، منعه نشته
 زه در تلمه رقيب کــړم په بد ککړ

دملا اميرديوان

تشنه لب يــــم دو صال جامــــونه را کړه
ما سيرا ب کړه تر د بنمن مي کــــړه ته لوړ
چي هــــجران دي دو صال له مخه راغی
بې زحــــمته هنجه وړای نه شي کا کړ
هــــرسړی چي کسب وکاندي هلاک شي
په دهان کښي يې هــــرشۍ وي لکه گوړ
ســــتادرباره دپاکانــــوودنيکانو
(ملا امير) ده گناه کار پــــه گناه خړ

راشــــه زما د زړه همدمه و کــــړه ناز
لــــه رقيبــــه مي زړه تلــــخ ده لکه پياز
ستامحبت مي پت پــــه زړه کښي وساتلی
په آخــــر راخه فاش شو د زړه راز
گــــوياني له خپله ســــوزه دهر چاده
خه به وایم زمــــاهمت شو لکه باز
چي درون د چــــاپخته د عشق په اور شي
عاقبت تــــرد هــــان وزي در په ناز
خه بنده خــــه يې همت خه يې طاقت ده
چي ستاد رله به در شي عــــاشق پايواز
داميد په درياب غــــرق لکه غواص يم
در به کله په لاس را کــــړي زما د مساز
جا هــــلان مي له طاعته غافلان دي
غفلت وړي گــــويامره دي په مجاز
(ملا اميره) گــــمنامي و خاکساري کړه
خپل خــــان بوله کم ترمـلخ هم تر تاز⁷¹

⁷¹ تاز: يوراز حشره ده. چور چورکه (پښتو پښتو تشریحي قاموس)

دملا اميرديوان

ستاوديدته زمـاډ برکېږي هـوس
محروم مه کـږه ماغـريب لکه مگس
دوصال دباغ دي سخته گـرانه لارده
گران نه ده چي فـرياد کـږم دجرس
ستادديدخيال به ونه وزي زمـاله سره
که رقيب راته غـونډۍ کـږي خاروخس
سمندرنگه سـاکن د عشق په اوريم
نه په مرم نه دوتـولـرمه وس
ديوسف په شـان بندي دغم په شاه شوم
دووصـال کاروان مي شه ډېر وډ پريس
هرمـرغه چي وي ايله په هـواگرزي
چي بندي شي گالـوي بـندد قفس
که وصال غـواږي خدمت په اخلاص وکړه
په هـردم درته حاضر فـريادرس
ستادسترگـوکتوايستم له حاله
پردغـه حال پېژنـم کس وناکس
دايقين ده چي دمـرگ سپاره به راشي
(ملا اميره) تاله خـه خندا هـوس

سـتاپه فضل به خلاصـږم له خناس
تل جهادورسره کـږم يـم په هراس
زمـاپه زړه کښي اچـول دخطر وکاندي
غواږي ما کـږي مسوس⁷² په ډېر وسواس

⁷² مسوس: هغه څوک چې وسوسه ورلوېدلې وي.

دملا اميرديوان

که توفيق مي خدای رفيق کړ پرده باندي
پرې بې نه ږدم بې مـــــرگيه په خپل لاس
چي د بنمن د چا په کور شي حال بې⁷³ څه وي
زما پر کـــــور همېش ولاړ د بنمن آس
را داخل زما په خـــــونه نفس شيطان شوه
بندي مي په عذاب شوه وکړه قياس
په تصديق وپه اخلاص عبادت وکړه
ځان ساته قـــــوي د بنمن لـــــري خناس
بنه صفا کـــــړه روح و زړه په ذکر و فکر
خپل دلبر لـــــره ورځه صاف تر الماس
هـــــر عامل به جزا مومي د عمل خپل
(ملا اميره) نیک پــــربد و کړه تل پاس

خدای در کـــــړي ډېر دولت سنگ پارس
ســـــتا په زړه کښي مکان لکه پانوس
د دولت دي هـــــو ا دار ډېر د بنمنان دي
پسي گزري کيقباد هـــــم د قيانوس⁷⁴
بنه دولت لـــــره زنانونه نگاه کړه
پـــــر پيره شه که سړي وي که تموس⁷⁵
تر ســـــهاره بيداري کړه غفلت مه کړه
که غـــــافل شوې پرتانغ کوي خروس
که دي دادولت نـــــگاه کړته باد شاه بې

⁷³ بې = به بې

⁷⁴ کيقباد: دايران افسانوي پاچا چې وايي سل کاله يې په خورا عياشي کي پاچهي کړې وه (غياث)
د قيانوس: يو ظالم پاچا و چې وايي اصحاب کھف دده له بېرې له ښاره وتلي و او په غار کي پټ سوي وو
(غياث)

⁷⁵ تموس: د گرمۍ موسم. د کندهار پښتانه تمونښ ورته وايي.

دملا اميرديوان

مــقابل دي نه وينــمه چين وروس
سنگ پارس که داخل په لــوی بازارکړې
خدای به درکړي خوشحالي تــرنوعروس
تکلیفات دشــرعي پند پر خپل سرکړه
(ملا اميره) بي تکلیفه لرگی نه کېږي ابنوس

په صیقل ســره گناه کــړه دزړه تراش
د توحید پــه نور غایب کــړه بد خفاش
که صادق یې اــمرونهی کــړه محکمه
په قــرآن کي نقش کــړي دئ نقاش
خــو باطله مــد عاد د بنمن نه کړې
مــد عاد د بنمن دئ پــه شرعه پاش
ته آئینه دشــرع نسه⁷⁶ و خپل مخ ته
ستاعیبونه به بــنــکاره شي بې تلاش
هــر بنده چي پــه اخلاص بندگي نه که
په قیامت بــه شرمنده وي مخ یې خراش
هــر بادشاه چي پر سپاه دولت بسیارکړي
هــر سپاهي وي تېر تر سرهم تر معاش
(ملا اميره) د ون هـمته تــر هــر چایې
هسي کم یې د دنیا تــر ادنی ماش

په حصول دمقصود تل گــرزي دروېش
پرې بــه نه زدي خپل مقصود په زړه دلرېش
ترک وهــلې ده دنیا د خدای دوستانو
تر دنیا تېر شــو و محبت د خدای ورپېش

⁷⁶ نسه = نېسه

دملا اميرديوان

بي له جذبه دوه جهان كله هېرېږي
 كه مـ جذوب شوې له تاپاته گاوومېش
 طريقه و عشق ته جذب الهي ده
 ته عاشق يې كه رب جذب كئ⁷⁷ درېش
 كه عاشق شوې دغه لوى فضل درب ده
 داسـم ذات په تبغ زخمي زړه همېش
 دخداى اسم ده ساكرتابه مسكور كړي
 يك بيني ويك خو اني به كړي ستاكېش
 متنفر به له مخلـوق ظاهرباطن شې
 كع دي ياروي كه اشـنـاوي كه دي خوېش
 ښه بيان د جذب عشق ده مـوـمنـانو
 (ملا امير) يې بيان وكئ⁷⁸ خيراندېش

په خپل ژوند چي خپل يار نه كړې فراموش
 خپل يار بـلـولـه تابه كاندي زرین پوش
 و عاشق ته د معشوق صفت شكروي
 په ظاهره وي آرام باطن پـه جـوش
 په خپل عشق د طاعت بار پر معشوق سپك شي
 پروانه كه د دنيا پـه خريد فروش
 عشق هـغه دئ چي پر شرع موافق وي
 مخاف له شـرـيعـته شيطاني حق فراموش
 نه ده چا ميندلى عشق پـه كسب جـانـه
 دالباس دهغه چاده چي يې رب كاندي وړپوش
 دديداردي طلبگار عاشـقـان واره

⁷⁷ كئ = كړئ

⁷⁸ وكئ = وكړئ

دملا اميرديوان

همېشه وي سرگرځـردان گرزي مدهوش
 (ملا اميره) که صادق يې پـه طلب کښي
 شب وروزد جفا زهـرکړه ته نـوش
 همېشه بيان د عشق کـړه (ملا اميره)⁷⁹
 په بيان کښي دي ثـواب ده نه شي خموش

ز مـا د زړه خيال تېرېده کاندې ترعرش
 ارام نه که د دنيا پـرفـاني فرش
 ستاد عـشق له برکته مستغني شـوم
 دوه جـهانه راته هيڅ شـوه لکه قرش⁸⁰
 راڅخه هېر دهر شي خوند شي په دهان کښي
 نه پـوهېږم چي داتـلخ ده او که ترش⁸¹
 چي د عشق په اورمي سـوی دل و جان ده
 جنگ آسان شـود اورس⁸² هم د حبش
 ستاد عشق په جامو هسي مست خماريم
 دناکس اوس منت باريـم هم بارکش
 رقيبـان راتـه ولاړ ستاپه کوڅه کښي
 پرورم مانـوش کـړي دی ستا برش
 دوي چشـماني مي څلور شـوي ستاپه لوري
 منتظر درتـه ولاړيـم په جنبش
 توکل پر خپل خـالق کړه (ملا اميره)
 خپل خـالق بيا له تا کاندې سوال پرسش

⁷⁹ اصل: ... ملا اميره فقيره

⁸⁰ قرش: ديوې سکې نوم دی.

⁸¹ اصل: ... داتلخ ده که شیرين ده که ترش

⁸² شاعر دلته (اورس = روس) له عامه محاورې سره سم راوړی دی.

دملا امیردیوان

دخپل یار طلب کـــوه تل پـــه اخلاص
 ځان غوټه کـــړه په دریاب لکه غواص
 عاقبت بـــه درپیدا کـــړي ترسرتېره
 ته بـــه شې په دغـــه درکلان خواص
 که دي ســـرله تنه بېل په غواصۍ شي
 په عقبا بـــه پیدا کـــړي دسرقصا ص
 په طلب کښي د وصال که څـــوک فنا شي
 رب به ورکـــړي درجه د خاص الخاص
 په تـــقوا و په اذکار زړه نـــرم کېږي
 پـــه مثال لکه چي نـــرم ده رصا ص⁸⁸
 راشه پرېږده دادنیا طلب دیار کـــړه
 ته مسلـــم یې نه ولید بن عاص
 د دنیا مـــحبت حـــجاب ده (ملا امیره)
 راشه ترکه دادنیا کـــړه په اخلاص

دمعشوق دربار له ځـــم لـــرمه عرض
 که نـــقاب له مخه واخـــلي سرعوض
 زه عـــاشق یم منتظر ســـتاو دیدن ته
 ستا په دید ستا پـــه رضا لـــرم غرض
 که عـــطاراته دیدن کـــړي زما صنمه
 زه څـــو شحال یم که وړیا وي که په قرض
 بې له تامي هیڅ مـــقصود په زړه کښي نشته
 پر عـــاشق باندي طلب دمعشوق فرض
 عـــاشقان پـــه هجران سوي دي دلبره
 آرام نه کـــړي یو ساعت پرزمین ارض

⁸³ رصاص: قلعي (بیورازفلز).

دملا اميرديوان

هغه څوک چي توانگر په قناعت شي
زړه يې خلاص شي د دنيا له سخت مرض
دانا يانول سره لپاره بس ده⁸⁴
(ملا اميره) جا هلان دي په زړه قبض

وخپل ياروتسه ژړاده زمافقط
توکل پرتا، نه پرېل چاده زمافقط
بسه مي ياربسه يې ديدارده بې مثاله
ستاديدارته دېره تمنداده زمافقط
محروم ستاله ديداره هغه څوک دي
چي کافروي دي دېنمن ستاده زمافقط
تل دزړه دېگ په جوش د عشق په اور
ترچشمانو مي خوناب گاه وييگاه ده زمافقط
پخته کار عاشقان موج لکه درياب کړي
ځني ورک ځان جهان محبت پرتاده زمافقط
منصفان که انصاف وکړي په خپل ځان کښي
هيڅ منت به نه پرتاونه پرماده زمافقط
په عالم کښي منت بار شوي (ملا اميره)
د تهمت په پېټي ماته شوې ملاده زمافقط

څوبه گرز مه ژوندي پرد ا بساط
طمع نه کړم چي پيدا به کړم نشاط
شيرين عمر په غفلت راباندي تېر شو
نه مي وکړه بڼه تقوا و احتياط⁸⁵

⁸⁴ اصل: ... لپاره بس وکافي ده

⁸⁵ اصل: ... بڼه تقوا و عبادت احتياط

دملا امیردیوان

دنیا خای د کوچ و بار هیخ باورنشته
 وداناته ده خـرگند لکه رباط
 زندگی کـپه واره صرف په عبادت کنبی
 تېر بـه شې د باد په شان پر پل صراط
 هیخ عـاشق به له رقیبه وېره نه کړای
 که له یار سره یې نه وای اختلاط⁸⁶
 د اسم ذات په تېره تیغ کـپه زړه دو نیمه
 (ملا امیره) ډېر بـه خو کړې انبساط

د عشق بار زمـپه شاده سخت غلیظ
 راته جوړه تـماشاده بخت غلیظ
 عاشقانو ته یې دام د زلفو ایښی
 عاشق بند شـو و تر دابند نشست غلیظ
 بد عـمل راته رقیب شو زما وځان ته
 نیک عمل ده زما وځان ته تخت غلیظ
 دغه تخت مې د باد شاه پر تخت بالاده
 وربې نه کـم زما تخت ته بخت غلیظ
 راڅخه هېر دیار محبت کـپه دوه جهانه
 همېش سپورد عشق پـر آس یم سخت غلیظ
 نن تناب دو صـال تینگ نسه محکمه
 دا تناب ده ډـر دیار مخت غلیظ
 عروه الـو ثقی رب بللی خپل قرآن ده
 ته عامل شه (ملا امیره) د قرآن نوشت غلیظ⁸⁷

⁸⁶ اصل: ... که له یار سره یې نه وای سروکار و اختلاط

⁸⁷ په اصل کې ورته کنبلي دي: هرچه در قرآن نوشته شده است، همه احکام محکم است.

دملا اميرديوان

زه طامع يـم دديدار لـرمه طمع
 زه بلبل يـم دگلـزار لـرمه طمع
 سياحـان چي سياحت پرزمين کاندې
 زه سياح يـم دبـهار لـرمه طمع
 جوش خروش د عاشقانو په سينه کښي
 زه عاشق د فيض انـوار لـرمه طمع
 چي تشهيراختياروي هـغه خامـان دي
 زه پخته د گـمناميه، د قرار لـرمه طمع
 نابالـغ فقيران ډېر دي، پيري کاندې
 زه بالـغ د بـنه رفتار لـرمه طمع
 په طريقـت کښي نابالـغ ډېر کسان دي
 زه بالغ د طريقـت يـم د دستار لـرمه طمع
 کمينه بنده دخـداي (ملا اميره) فقيره
 د تاخـون په وينو سور لکه انار لـرمه طمع

دلـاله په شـان ز مـاده د زړه داغ
 سـتاد عشق له غـمو، نه لرم فراغ
 د بلبل په شـان طلب کـوم د گلو
 که مي وليـداي ديار د حسن باغ
 که صدف رنگه سينه شو هـ د چا صافه
 په صدف کښي دررونـبان وي لکه چراغ
 د حقيقت پـر گـلستان بلبلان گـرزي
 کله بـيايي چي ورگـډ به شي تور زاغ
 (ملا امير) غريب درد منده ستا په عشق کښي
 په وصال سرې⁸⁸ معطر کـړه جان دماغ

⁸⁸ سرې = سره بېې

دملا اميرديوان

خداي دي نه کاهيخ مسلم له عشقه صاف
 چي له عشقه وي خـالي ، ده بي انصاف
 هرمومن ايـمان راوړي په خپل عشق ده
 دکافرو چي عشق نه وحساب نه شوه له اشراف
 دجاهـلو رجـوع کله شي وعشق ته
 عاشقان دخپل زرگي کاندي طواف
 له ازله قاسم کـري بـنه قسمت ده
 کافـران به په عـذاب مومن معاف
 پرزاهـد وباندي سپک بارد طاعت ده
 سبب داده پـرمحفوظ بي ده عشق چاف⁸⁹
 هـغه چاته چي طاعت مرغوب محبوب شي
 داهـمه ده واره عشق ، وکـړه انصاف
 دزاهـد وکفاف قـوت ولايموت دي
 پـه زيادت بي حکـم کـږي داسراف
 سرگـردان اهل دنيا دي په طلب کـښي
 مـورپه نه شي مگر خـاک شوشکم ناف
 خـداي دي صبرقناعت زما روزي کړي
 (مـلاميره) لـه خپل نفسه کړه خلاف

که صـادق بي له گناه کـړه خان حنيف
 په تـقوا و عبادت کـړه نفس ضعيف
 دنیکانـو محبت دـخان عادت کړه
 خـداي دي نه کاندې گـمراه دچا حريف
 دجاهـلو له صحبتـه بـعيد گـرزه
 په صحبت بـه دنیکانـو شـي لطيف

89 ښايي چاپ وي ؟

دملااميرديوان

عشق بازي له ميانه واخـ____له که دانا يې
 په خپل ځـان کـ____په جامه د عشق لفيف
 پـ____ه ويل د محققانـ____و فـهم وکړه
 هـ____رگفتن يې تـ____رمرجان و در ظريف
 هـ____رکامل له خپله سـ____وزه تصنيف کړی
 ناقابل ده (مـ____لاامير) کـ____وي تصنيف

ماچي و خـ____وړل ديـ____اردلاس تريق
 راخـ____ه ورک شـ____و وخت د صبح ودا شراق
 ستاله حبه ماسيواشـ____وه فـ____راموشه
 بيا پـ____ه ياد ديارشيرين دهـ____ان بزاق⁹⁰
 سرگردان و پای دوان شوم په عالم کـ____نبي
 د عشق آس مي خابک وليد تـ____ربراق
 چي وصال مي د دلبرپه کـ____وڅه وشو
 دا خـ____لاص پـ____رميدان پاته شومه طاق
 له هـ____غه پس خوشحالي شوله راپـ____ښه
 بيا مي وليد ځان جـ____هان شومه آفاق⁹¹
 په ظاهر صورت مشغول يم له عالمه
 ذميه شـ____وله بدل پـ____ه نېک اخلاق
 (مـ____لاامير) ده مـ____درس د عشق په علم
 دهـ____ربيت ثواب دې⁹² ډـ____پرشي ترعتاق⁹³

سـ____تادوصل د گلشن زمـ____ا اشتياق

⁹⁰ بزاق: دخولي نارو ته وايي. کله کله دخولي په معنا هم کارېږي.

⁹¹ په اصل کې ورته کـ____نبي دي: برهوش آدم

⁹² دې = دي يې

⁹³ عتاق: د مينځواو مريانو آزادول

دملا اميرديوان

څه به واييم دهجران دلـوى فراق
 زه ترسرو ترمال و خپل جانان ته
 خداى دى نه کاندې زما قـول په نفاق
 په ژړا سره زمـا بـوتې کاني ژاړې
 خلاف نه ده دمـعشوق عاشق مشتاق
 بد عمل زمـا حجاب ديار له مـنځ شو
 ورکـېده دى د حـجاب په نـيک اوراق
 د تـو حـيد په درياب غرق شه حجاب نشته
 بـنه وصال بـه دى روزي کاندې رزاق
 د قسمت بـرخي و هـر چا ته رسېږي
 منتظر ورته ولاړ دى تـول عشاق
 دوه جـهان چي له تاهېر شوه (ملا اميره)
 څه په کار دى خـراسان ملک د عراق

بې جذب الهي به څوک پيدا کړي د زړه چاک
 هغه به مجذوب کېږي چي يې رب که سينه پاک
 عامل د شريعت شه ته خضوع و انقياد کړه
 تمثيل دامرکاندئ زياتي نه لري هيڅ واک
 که فضل دربوشي تابه کي⁹⁴ شاه شاهان
 رتبه د عشق به درشي تابه کي⁹⁵ خس و خاشاک
 هغه (مي) بختورده چي دى تېر تر نام و ننگ شي
 محکمه شريعت وي پخپل دين کښي وي چالاک
 د عشق مثال غمى ده دوه جهان قيمت نه دى
 فرض (يې) پتېده دي چي له تانه شي بېباک

⁹⁴ کي = کړي

⁹⁵ کي = کړي

دملا اميرديوان

گوره هرزارع چي تخم خرڼه که په مخکه
 حرام باندي خرمن دئ هم ثمر و هم خوراک
 حال دالياوو گذشته و وپسه داشان و
 په درون کښې جوش خروش ودهيچانه وادراک
 خامان هغه کسان دي چي ظاهر جوش و خروش وي
 نه وي دی تېر شوی ترننه سره افلاک
 روح دده محبوس وي په ناسوت په ملکوت کښي
 ذيقه يې سينه وي غريب گرزي گريوان چاک
 خپل نفس ورته وايي تر تانسته (هيڅ) ذا کربل
 که دی په دا غلط شوتلخ يې کئ شیرين باغ ناک
 بسکه (ملا اميره) څه ويل دي ترخوله خېږي
 فقيران دز مـانې دي مبتلا څه ورته شا ک

من وعـنـد کتاب ورک دهغه چاشي
 چي د عشق دودونې⁹⁶ برشي تر د اووه سماک
 درې ذکره په حديث کښي بيان شوي که خبر يې
 يومي لساني دويـم قلبي دريم روحي ثناک
 لسانـي مي لقلقه ده قلبي ذکر و سوسه ده
 روحي مشاهـده ده در سول په قول پاک
 فرحت دروحي ډېر دئ که پـرو رغي سالک
 پـر (ملا امير) چي راغي همېشه ده فرحناک

هر مريد دي خپل شيخ بـولي پير کامل
 تابـه کاندې و مقصود تـه پيرو اصل
 سست يقين که مـريدي دواصل و که

96 دودونې = دودونه ئې (لوگي ئې)

دملا امیردیوان

دی به پاته معرا⁹⁷ شي بي حاصل
 اول شرط دمريدي مي خپل يقين ده
 كه شرط ترك شي مشروط پاته شي عاطل
 پر ناقص كه كامل يقين خوك وكه
 ستاد پاره به ناقص پير شي كامل
 هر مريدي و خپل شيخ ته تسليم كاندي
 په دغه تسليم به شي بالغ عاقل
 جماعت ورد وظيفه پر خان لازم كړه
 تقوا خوي كړه دگناه نه شي عامل
 د سلوك بيان مي كړي په پښتو دئ
 (ملا اميره) فرق كوه د حق باطل

رانبكاره شودا شنای حسن جميل
 محسنات د دنيا شوه خوار و ذليل
 بنيايستي د دواړو كوناو سر كوزي كه
 چي بي وليد زما ديار حسن اصيل
 په كامل صفت موصوف زما دلبر ده
 خوك به نه وكي⁹⁸ سيالي كثير قليل
 ترچشمانومي خوناو ستاله فراقه
 نه پوهېږم چي قصير شي كه طويل
 په طلب دخپل جانان يم سرگردانه
 پرې بي نه ږدم كه غرق شم په رود نيل
 سرو مال زما فديه تر خپل جانان ده
 (ملا اميره) صادق شه مه كړه تعطيل

⁹⁷ معرا: لوڅ لپړ

⁹⁸ وكي = وکړي

دملا اميرديوان

ستا ووصل ته حيران ده زمادل
 شين توتي دگلستان ده زمادل
 له فلکله سنگ رېزي راباندي اورې
 سرگردانه پرزمين هم پراسمان ده زمادل⁹⁹
 خوب خدا را خخه ورک ديار په مينه
 خودبه ژاري په طلب دخپل جانان ده زمادل
 پر عاشق د معشوق کله دلسوزي شي
 دلسوزۍ مهرباني ته نگران ده زمادل
 غم د عشق را خخه هېرکړه نور غمونه
 ستاله غمه سرگردان هم نالان ده زمادل
 د ظاهـر د بنمن که زرتوري په لاس وي
 هيڅ باک نشته په عذاب له نفس شيطان ده زمادل
 بندي کړي دي دهجر په زندان يم
 متنفر له اختلاطه دانسان ده زمادل
 ځان ملبوس د بې ننگيه په لباس کړه
 (ملا اميره) له جهان خخه ترسان ده زمادل

د ساقی له برکته ملک گلزاروینم
 پررگلانو د بلبلو چوڼهاروینم
 زه بلبل ستادگلشن یـم بل گلشن څه کوم
 څـزان نشته ستاگلشن همېش بهاروینم
 هرگلشن لـره خزان شته له فلکه
 په اـمان زه ستاگلشن له هراضراروینم
 عاشقان مي بلبان ديار دباغ دي
 ساکنان (مي) عاشقان زاغان فراروینم

⁹⁹ تردې نيم بيتي وروسته دوهم نيم بيتي څلور څپې زيات دي.

د ملا امیر دیوان

نـو شته مي پر محفوظ دفتر د عشق ده
تسلسل د عاشقان واريه واريڼم
مو منانو موني په عشق پيدا کړه
په عقبایي لویه گټه د دیدار وینم
له دیدار څخه محروم ټول کافران دي
عشق بې نشته دوی مقهوره د قهار وینم
بښه شیرین بیان د عشق ده (ملا امیره)
راشه وخت کوته دئ اوس تلوار وینم

خدای را کړی پاکیزه دین د اسلام
دغه رحم درحمان ده لوی انعام
جماعت مي طریقه د پاک رسول ده
خبردار شه لمونځ ونه کړې بې امام
تارکان د جماعت به شرمندې وي
په عقبایي مختورن وي هم بدنام
تل درود واسـ تغفار وایـ په ژبه
شفاعت به دي روزي شي د نبي خیر الانام
توکل تقوا همېش پرځان لازم کړه
د بښمن بند کړه د خضوع په محکم دام
بیامقاد د خپل پادشاه شه که دانایي
محکومي ته همېشه کړه د حکام
(ملا امیر) غریب دوعا گوی دهر مومن ده
خصوصاً د خپل پادشاه هر صبح وشام

د یار دیدلره ورځم بې پروبال یم
له دیدنه بې شرمېږم بې جمال یم

دملا اميرديوان

زه غلام يـم بېکاره ديار په کار کښي
 کم همته بد هنره بد خصال يم
 بندگي دي قبلوم پر دوه چشمانو
 ياره ته مي کړه قبول زه ډېر مـلال يم
 رقيبانو سرگردان کړم په عالم کښي
 ستاد ربار لـره درځـم بند په جنجال يم
 درقيب له هـمراهـي مي سل توبې دي
 نادیده يار مين کړي پر شين خال يم
 کيمياگر (دي) دکيميا په طلب گري
 ديار وصل زمـا کيميا په قيل وقال يم
 عاشقان کيمياگران طلب ديار کړي
 که غافل شـوم له طلبه بد فعال يم
 دتغير تبديـل لار نشته زمـا ويار ته
 په طلب بـي دوصلت و دوصلال يم
 حيران پر مه وځان (ته) وجهان ته
 ولي ورک ځان وجهان شوي کمال يم
 زه منکر له بندگي دنفس شيطان يم
 (ملا امير محمد) بننده دذوالجلال يم

په ظاهر غريب ملا باطن ملنگ يم
 په اسم ذات سره خوشبويه تر لونگ يم
 لوی اقليم د مومن زړه ده بې پايانه
 وربې¹⁰⁰ نه کړم له غماز سره په جنگ يم
 که لښکر د دښمن ډېر ده هيڅ باک نشته
 پنځه غشي مي په لاس ناست پر پلنگ يم

100 وربې = ورپه بې

دملا اميرديوان

پنڄه غشي مي پنڄه فـرض لمونځونه
 ڪه ماتيـنگ ڪـه زه ولاڊيار پرننگ يم
 ديارنگ مي جـماعت دپاک رسول ده
 مومنان بي¹⁰¹ تينگـو و زه ناصح لنگ يم
 پاک مسجد مي ده پالنگ مورباندي ناست يو
 پري بي نه ڊم ڪه هرڇوپه صورت خورنگ يم
 ڪه وصال له ياره غوارې لارده ده
 ڪه مي تينگه ڪـه دالار بادشاه اورنگ يم
 افضل ڪري خدای زمـور دين ترڪل اديانو
 ڪه عامل دشريعت شـوم زه خوش رنگ يم
 ستاد عشق له زخمه سورلڪه سورگل يم
 عاشقان دي واره سره ، نه چي زه رنگ يم
 دو صال طلب لازم پـرمـما غريب ده
 دهجران په اوردي سوي خـوار پتنگ يم
 همراهي دبي دينانو په کار نه ده
 بهتر د اچي له بي دينو څخه پرځنگ يم
 ڪه رويت مي په نصيب ستاله جمال شي
 خورند سر به همپشه لکه متنـگ¹⁰² يم
 دسراج الملت والدين بنه دبدبه ده
 (ملا امير) دده دو عاگوي نه دپرننگ يم

ڪباب ڪـري دئ زمـاره اوردهجران
 دغه اورهـجران ديار غواړم تاوان
 په عوض کښي وصال غواړمه جانانه

¹⁰¹ بي = به بي

¹⁰² متنـگ : ڪمند ته وايي (ظفر اللغات) او ڪمند دلومي په معنا دلته له بيت سره سرلکوي.

دملا اميرديوان

که وصال معاوضه شي نشته زيان
 معشوقه له عاشقانو حجاب نه شي
 دا ادب ده د عاشق معشوق ترميان
 که عاشق لره سل روح د خان پيداشي
 همگي به کي¹⁰³ فديۀ ترخپل جانان
 پسه دنيا کښي يې بل حب و مقصودنه وي
 کل مقصود يې وي دلبر، ژاري حيران
 هغه خوک چي پسه نظر د معشوق نیک شي
 بيا يې سپور کاندې د عشق پر آس دوان
 د دنيا نام ننگ واره ځني هېرشي
 پروانه کړي د دنيا په سودو زيان
 کل همت يې وي مصروف ديار په حب کښي
 بل حب نه کړي صادقان دي عاشقان
 پسه بيان د عشق شيرين مي روح و جان شو
 (ملا اميره) درپاشه پرسپين ميدان

ستاله غمه راته اوردئ کل زمين
 بې مثال ده زماد لبر مخ بې رنگين
 محبت زما و سويله ده و وصال ته
 رقيبانه و راته کړي دئ کمين
 بل اسباب د عاشق نشته بې له عشقه
 د عشق اور به و سوځي رقيب لعين
 بې تکليفه هېڅ قاصد مقصودنه مومي
 سرگردان دي قاصدان په زړه غمگين
 اومي غوښتي چي په دېگ کښي جوش ونه که

103 کي = کړي

دملا اميرديوان

وېې نه خوړي که غني وي که مسکين
چي پخته د عشق په اور کښي عاشق نه شي
حساب نه ده په رتبه دکاملين
د خامانو خامکاري سوزو وگدا زده
تل به ژاري دی بعید وي له تمکين
په بيان د (ملا امير) هغه پوهېږي
چي سالک وي پخته کار زړه يې وي سپين

په تناب د زلفو بند یم د جانان
نه خلاصېږم که بنډمه دوه جهان
هیڅ مي وېره له رقیبه غماز نه شي
پر خوان وینمه پیره د تور زلفان
شش طر فیهوضات د جانان اوري
خالي نه ده هیڅ آفاق زمین اسمان
عاشقان همېش په غم کښي خوشحالي که
وصال غواړي پروا، نه کړي په هجران
که نن گوري تورو سپين ديار په خط کي
ته عامل شل شه همېشه گرز ترسان
نه حسب نه به نسب د چاپه کار شي
چي حاضر شي د محشر په لوی میدان
خوشحالي د نیک عمل ده ونيکانو
بد عمل به غمگیني شي دعصيان
که رضاد جانان غواړي رضا پرېږده
که جانان له تارضا شوڅه په کار حورو غلمان¹⁰⁴
درضادي طلبگارزه خو اړبنده یم

¹⁰⁴ د انیم بیټی ترنور وڅلورڅپې اوږد دی.

دملا اميرديوان

(ملا امير) ده گناه کار غواړي غفران

چي خالق تخليق وکړئ¹⁰⁵ ز مـــــاد ژوندون
 بيا عاشق يې پر ځان کړم راغی بېلتون
 په خپل عشق ســـــره طالب زه دو صال شوم
 شب وروزي م سرگـــــردان په جگر خون
 نه پوهېږم ز مـــــاپه باب قلم څه کنبلي
 چي يو غـــــم وي نوشته که پـــــه زرگون
 که مي ورکه خـــــوب خندا شوه ستاله حبه
 پـــــه کار نـــــه دي د دنيا پر نعمتون
 نـــــور غـــــمونه راڅخه هېر ديار غموکړه
 يار نيولی دئ له مـــــخ ســـــل حجابون
 محرمات شېهناک شـــــوه سل حجابه
 له مذکـــــوره تقـــــوا کاندې صالحون
 په نصيب د عـــــاشقانـــــو عجز و نياز ده
 ديار حـــــب د عـــــاشقانـــــو د ژوندون
 تل مشغول ديار پـــــه وصل صادقان دي
 سمندر غـــــوندي ساکن اور يې مسکون
 تمام صورت مي ستاد عشق په اور کباب شو
 (ملا اميره) تالـــــه اورد عشق صابون

معشوقـــــان د عـــــاشقانـــــو قاتلان
 بې تقصيره ځني يـــــوسي دل و جان
 په عالم کنبې سرگـــــردان گريان وي
 بيا يې قـــــوت وي د زړه وينه دخپل ځان

¹⁰⁵ وکړئ = وکړئ

دملا اميرديوان

خني ورک صبر و سکون ديار په مينه
 همپشه يې اوښکي ځي تر دوه چشمان
 بې غمي شي پر حرامه په دنيا کښي
 د فراق او ښکوتر خان وگړبوان
 دوه جـهانه خني هېرشي بې دلـبره
 سرو مال کـري صدقه تر خپل جانان
 په کـوڅه ديار ولاړې نام و ننگ وي
 مـرتبه يې وي بلنده تـراسـمان
 په اول کښي محبت بيا گـمنامي ده
 (ملا اميره) گـمنام شـه که يې پوهان

له هـجرانه همپش ژاړم پـه نارو
 ديار ديد پر مـاشيرين، تر قند مسرو
 درقيب پـه محبوسـي به هيڅ بندنه شم
 زه محبوس يـم دخپل يار په زولنو
 چي يې تـوري زلفي بيا پر مخ خپرې کړې
 عاشقان سينه سوزان په اند پښنو
 رقيب يې راتـه کښېنول په څنگ کښي
 اوس مي ولي په تـکړو¹⁰⁶ په سنگ رېزو
 بـدبختي درقيب داوه لـه اوله
 چي يې ذات دده پيدا کړلـه اورو
 بيا يې وکړ تـکبر پـه سجده کښي
 په کار نـه شـو عبادت د ډېر کلو
 رقيب يې د ښـمنان د پاک ايمان دي
 (ملا امير محمد) خـغله په گامو

¹⁰⁶ کټ مټ وليکل سو

دملا اميرديوان

خال دي ايڻي دئ پــــه ميان ڪنبي دابرو
 نن مجنون غوندي عــــذاب ڪر مه ليلو
 ودر بارتــــه دي ملنگ پــــردوهه ناست يم
 ولا ڀه نه شــــم مگر ديدرا ڪر ڀي خيالو
 منتظر دي دديــــدن لکه بلبل يــــم
 خوبه گــــر زمه محرومــــه له ڪتو
 ياره جــــور ڪوفه پــــه زمستان ڪر
 او ڪه نه وي جان دــــم غ مي ڪر خوشبو
 جــــدايي ديار ترخه وصال شيرين ده
 ڪه يــــوخله وصال ڪاندي نن پېرزو
 عاشقان دي شــــهبازان ديار ڀه مينه
 سرگــــردان دي پرزمين پرلــــو ويو غو
 ربه روي ستاد دوستانــــوم ي دروي
 عاشقان ڪــــر ڀه منور ڀه انوارو
 ستاد عــــفو مقام پت له هــــره چاده
 (ملا اميره) عــــفو غواڙه ڀه زارو¹⁰⁷

زمــــاپه زڙه يارد عشق اورولگاوو¹⁰⁸
 بيبي روح راخه يووڙ غم بي نورولگاوو
 خوشحالي دزندگي را پوري غم شوه
 غم بي درونده هجران زور پرم پورولگاوو
 دنفس باغ مي ســــتاد عشق ڀه اورا ڀه شو

¹⁰⁷ ڀه مقطع ڪي لڙخه تصرف سوي دئ. ڀه اصل ڪي داسي وه:

ستاد عفو مقام پت له هره چاده زماد لڀه

ملا اميره عفو غواڙه ڀه چڙ ڀه زارو

¹⁰⁸ شاعر (ولگاوو) دخيلي لهجي سره سم ڪنڊي دئ اوسني ليکدود بي (ولگاوو) دئ.

دملا اميرديوان

یک بینی یکجهتی بیا پرما زرو و لگا و
مچوف زړگی می ډک په سل فکرو و
د توحید په نور شو ډک عجب یې شور و لگا و
رقيبان حیران ولاړ زما و حال ته
د توحید نور می پیره په رقیب او رو لگا و
دمعشوق په طلب ستړي عاشقان ده
دملا امیر) می په طلب سرخیل گورو لگا و

راشئ — مونا نو دخپل رب ثنا گو یی کوو
محکمه پر خپل دین شو بادشاه ته دوعا گو یی کوو
راغلي اروسان دي دوی وموږو ته حیران دي¹⁰⁹
غیرت د دین به وکړو موږ به هم پهلواني کوو
حیات دي زموږ بادشاه وي کل اسباب برابر وینم
قتل به کفار کړو موږ پردوی شمشیر بازي کوو
پر خلافت د چار یار دي محکم زموږ بادشاه وي
مغلوب دي کافران شي چي پردوی موږ غالی کوو
بد بخته کافران دي نا امید له قرآن دي
فتح به خدای را کړي د قرآن موږ پیروي کوو
انگړیز که اروسان دي زموږ جنگ خځه ترسان دي
مومنان ټول شیران دي اوس پردوی به چا بکي کوو
ترسان می اروسان دي دلاوره مومنان دي
غازیان منتظران دي موږو دوی ته کار سازي کوو

¹⁰⁹ دامیر حبیب الله خان په وخت کي افغانستان ته دروسانو دراتگ خبره له تاریخي مدار کوسره سمه نه څېړي. دشاعر مراد به یاهه سیمه کي دبلشویکي نفوذ دخپريدو خطروي اودی به یې دروس دتجاوز په نامه تعبیروي او یاهه نو پردرد باندې دروسانو پوځي تېري ته اشاره وي. دغه واقع دغازي امان الله خان د پاچهۍ په اووم کال پېښه سوې ده (۲۷ قوس ۱۳۰۴ ش) او په دې ډول نو تر دغه کاله پوري دشاعر ژوند هم یقیني کېدلای سي؟

دملا اميرديوان

کفار که هر خوډ بردی د دین عقل بی هېر دی
 بی جنگه بی نه پرېږدو د خپل دین موږ غاوري کوو
 قاتلان که مقتولان شو که پاته پر میدان شو
 سودمنده مومنان دي (ملا امیره) مو عظمي کوو

تريوسف ډېر بڼا ایسته زمـوړ پيغمبرو
 ستاره ورته عاجـز شمس وقـمرو
 غلبه دنـوړيې تېره تـر هر چاوه
 په خـو بانو کښي څرگند لکه زیر لـمرو
 دو حدت له باغـه درخته رانـیکاره شوه
 نه بی مـثل پـر زمين لکه نښـترو
 دکـمال پـه مېوه پره دغه درخته
 مـو مـنـا نـو مـي نـوش کـړي بـه ثـمرو
 شا کـر ان د دې مېوې به سـر بلندوي
 تور زاغـان له دې مېوې خـخه کـورکرو
 مومنان دي خدای غافل په دین کښي نه کړي
 غافلان لـه خپله دینه گاو و خـرو
 د طاعت بارچي بابا آدم پـه شا کړ
 مـو مـنـا نـو مـي ¹¹⁰ قبلوي بارد پـدرو
 مـو مـنـي ده نیکـنامي د عـقبا گـټه
 مـو مـنـا نو تینـگه کـړه که مـي ضررو
 د نبي پـر دین ثابت شـه (ملا امیره)
 سپی رقیب ثابتـه نه شـو لوی خـطرو

ته آئینه دشـرع نسـه ¹¹¹ و خپل مخ ته ¹¹²

¹¹⁰ بی = به بی

د ملا امیر دیوان

ستا عیبونه به بنکاره شي ته نیکبخته که بدبخته
 نبسه طاعت و بندگي د پاک الله کړه
 له ریا څخه ځان ساته ، نفس بدبخته
 سره اوړونه دي پسه لاس د دښمنانو
 ستا طاعت و سر و مال سوځي یک لخته
 ستا په بهر کښي ښه کوټه په دولت¹¹³ ډکه
 بېغم نه شي دښمن ستاده په زړه سخته
 که ولاړ پخپل کوټه وي ترسهاره
 اوس باد شاه يې گویا ناست يې پر خپل تخته
 د تقوا تبغ پسه لاس ونیسه محکمه
 درایله به کي¹¹⁴ دښمن ستا تخت و بخته
 سرگردانه له خپل نفسه ډېر عالم ده
 (ملا امیره) جهادي شه مې پرېږده گرم ويخ ته

د دنیا که جستجوی پردا جهان که¹¹⁵
 که خدای هېروي آخرت لره تاوان که
 پر جهان باندي ژړا دیار له حبه
 د اژړا محبت دخدای دوستان که
 چي د عشق په تبغ يې غوڅ د زړگي سر شي
 د فراق په اوبنکو تر ځان وگرېوان که
 د صادق عاشق ژړا ده پخپل ځان کښي
 که مخلوق ته شي ظاهر د ځان نقصان که

¹¹¹ نسه = نیسه

¹¹² دا غزل په اصل کي د (ت) په ردیف کي . ماد (ه) ردیف ته را نقل کړه .

¹¹³ دولت دلته د دنیا په معنا راغلی دی .

¹¹⁴ کي = کړي

¹¹⁵ که = کا

دملا اميرديوان

دين دنيا سره ضد دين (دي) هيڅ شک نشته
 په يوه ځای او راوبه کله مکان که
 د ادنيا که پخپل فکـر گلستان کـرې
 عاقبت به يې خراب د مرگ خزان که
 منزله د عشق د نفس له څووی خصلته
 دامشکل ده چي ديدنه څوک بې چشمان که
 جاهـلانـو په دنيا دين بدل کـړي
 د دنيا هـر پرېده نه که دين نسيان که
 که دانايي پـر خپل سرنيسه لاسـونه
 وجاهل ته نصيحت پر عالمان که
 ناصحان که نصيحت د دين بيان کـړي
 (ملا امير) به يې قبول پر دل و جان که

محبت د خداي دوستان بې خداي نه که
 په يوه زړه کښي به دوه محبت ځای نه که
 په ظاهر وړي له عالم باطن له حقه
 مشاهده يې له خدايه بل رای نه که
 چي توانگـرد قناعت په څـزانه شي
 هيڅ کـذـر به د غنيانو په سـرای نه که
 احتياجي بې څـپله ربه د بل نه که
 روح و جـان به بې له خدايه فداي نه که
 عاشقان دي طالبان ديار د وصل
 که واصل شي و معشوق ته وای وای نه که
 په کـوڅه کښي د معشوق حيران ولاړوي
 خوښ خرم وي په حيرت کښي هم تلای نه که
 حال و قـال دي موافق شه (ملا اميره)

دملااميرديوان

سالکان دي خدای خودبين خودنمای نه که

جام دمی پیاپی نوش کره ما په ذوقونه
 زړه مي سوري لکه نی پــــه نغمو او اzone
 یارزمــــابی وفا پــــه جفادی عالمه
 نقصان کل زمــــاخپل دگــــنانه دریا بونه
 یارمي گل زه بلبل پــــه ژړا پسې مــــرمه
 دبلبل سینه تل تــــرختلي خــــارونه
 دلبري دلــــجويي رهبري دي غــــوارمه
 که ما خلاص په اخلاص کــــړې دغم له بارونه
 ما غریب کــــره بعید له شیطانه شديده
 بدلــــوي سودايي پــــه دنيا جنتونه
 ما مريد کــــره قریب دگلشن عندلیب
 ستا حبیب ســــتاجیب پر بنندم سرما لونه
 ښه جلال ښه جــــمال شين دي خال ده صنمه
 په ظهور دي خــــراب د کفارو ملکونه
 ستا نظر شــــو وخنجر په مجروح مي ځگر
 سپين دي غــــاښ و انوار په روښان اسمانونه
 ستا صــــديق ستا رفيق تر هــــمه و شفیق
 یار غــــار د ســــردار د هجرت په مز لونه
 پتولــــو خو بان افضلين مي جانان¹¹⁶
 بهــــتري مېــــتري په آیات حدیثونه
 ستا ابلــــق ترفــــرق و تېر شوی مطلق
 ناز بردار ، راز کــــردار تر جمله حجابونه

¹¹⁶ دانیم بیټی په لږ تصرف را نقل سوی دی. په اصل کې داسې و:
 پتولو خوبان پر ماگران افضلین مي جانان

دملا اميرديوان

دايان شـوعيان د(امير) پـه زبان
خـوش لسان درفشان دجانان صفتونه

د عشق اورمي پـر زړگي وکړه پوښتنه
زما پر حال په چابکي وکړه پوښتنه
شپږد اغـونه عشق را کړي پرسينه دي
دازخـمونه دمـرگي وکړه پوښتنه
ورنـځـورتـه که دوا ديدن ورکړي
زما دوا ده پر هېزي وکړه پوښتنه
بيکاره غلام دياريم ورته ژاړم
نن د غلام پر بېکاري وکړه پوښتنه
هيڅ حاجت زمـا په کار و خدمت نشته
زما ژاړايار خوښوي وکړه پوښتنه
درقيب د لاسه ډرپـه زړه غـمجن يم
نن زما پر غمگيني وکړه پوښتنه
عشق جـهـاز شو گډ يې کړم په محبت کښي
ته مـهـربان شه پر غرقې وکړه پوښتنه
(ملا امير) پـه سپينه ږيره تل ژړا کړي
راشه زمـا پر غريبي وکړه پوښتنه

الماسي خنجر پـه لاس زمـا د دلبرده
عـاشقان پـه قتلوي دا يې هنرده
چي په برخه يې خـواري د سوز گداز شي
خـود به ژاړي چي زخمي يې د زړه سرده
هـغـه خوک چي وي بېغم ديار له فکـره
سـرې نه ده پـه مثال د گاو خـرده

دملا اميرديوان

دمحبت په اوربې سـوـى په كلونو
چي وصال راباندي راغى نن اخترده
غلامي مي په اخلاص دكامل وكړه
اوس ماډون شوم دكامل هل هسي نظرده
وخادم ته دمـ خـدوم فيض رسېږي
هيڅ شك نشته درسـول دخولې خبرده
عاشقان (بې) وديدن ته هـو سېږي
ځني پاتـه نام و تنگ و سيم وزرده
صادقان ديارپـه مينه هـغه څوك دي
چي پـه لاس (بې) همېشه د عشق دفترده
عامـلان د شريعت مي فايضين دي
پاك الله ځني راضي هـم پيغمبرده
عاشقان ترسرومـال ويارته تېردي
چي ليدلى بې جانـان په خپل بصرده
ديارميني توركـودى كړم په جهان كښي
خاكساري مي جـوړه كړې پر خپل سرده
گمنامي لـويه رتبه ده (ملا اميره)¹¹⁷
اختلاط دزـمـانې ډېر شـوړو شـرده

كه وصال داشنای غـوـاړې روغ دغه ده
بياڅه نه شي دمـرگي سخته ناره ده
نن دي وارده چي راكـب پـرخپل مركب بې
له مـركبه كه شيوه شوې توره شپه ده
په تياره كښي څـوك رسېږي ومقصود ته ؟
لـوى مثال دئ نيكي واخـله لارښكاره ده

¹¹⁷ اصل: گمنامي لويه رتبه ده ملا اميره فقيره.

د ملا اميرديوان

کــمبختان مي غــافلان ديار له ذکره
لــغزیده وي و خپل نفس ته مسخره ده
پــر همت د زاهدانو آفرين شه
نفس شيطان يې پــه عذاب ښه تماشه ده
پيروي د پاک قــرآن مو په نصيب کړې
چي همېش زموږ په خــو له ورد وظيفه ده
په نصيب مــو شفاعت د پاک رسول کړې
پاک سبحان بې کي¹¹⁸ خوشحال کړې وعده ده
له دې خپلي بــد بختي خخه په عذاب يم
گيله نشته پر هــر چا مي توره شپه ده
هــر عاشق شيرين گفتم شيرين زبانه
(ملا امير) مي درپاشي ډکې¹¹⁹ ســينه ده

هغه څوک چي صادقــان وي ستا په مينه
محبت بې¹²⁰ هــمېشه پر خپل يار وينه
اول حــال د سالک دادئ اي دروېشه
چي پــه حب کي دخپل شيخ به فناه شينه
حقيقت د حب يې هلته ظا هــر پرې
چي د پاک رــسول په شرعه عمل وينه
دويم حــال د صادق داده په محبت کښي
چي د پاک نبي پــه حب کښي فنا وينه
دريم حــال فنا فی الله بــولي طالبه
بې له ياره مــا ســوا کــل ترک وهينه

118 بې کي = به بې کړي

119 ډکې = ډکه بې

120 بې = به بې

دملا اميرديوان

هغه عشق نه دئ بل څه دئ دروغ وايي
چي خالي به له دې درو جو څوک وینه
هرچي لار د شريعت يې وي پرې ايښې
رهربرده شيطان اورتي¹²¹ څکيوينه
که باوردي په آيات و حديث کېږي
ملحدي په طريقت کښي ډېره وینه
هغه څوک چي مستقيم پر شريعت شوه
په سپين مخ به آخرت لره ورځينه
خدايه عشق مي برابر پر شريعت کړې
چي مقام د موحدي مي روزي شينه
(ملا امير) غريب صادق کړې ستا په مينه
امان راکړې په توحيد کښي له لعينه

ستاد هجران په اورو سوی ارامي غواړمه¹²²
زړه مي زخمي داستاله لاسه دوايي غواړمه
دوايي وصل د جانان گنج نوري غواړمه
زه خوار مسکين یم بې تسکين زه دلجو بې غواړمه
ستاد محبت په درياب غرق صدف دري غواړمه
زه غواص تېر (يم) تر خپل سر اجرت قوي غواړمه
له دواړو کونويم بېغم روشندلي غواړمه
له پخته گانومي حساب کړې گمنامي غواړمه
سيرو سلوک راباندي تېر شو مقبولي غواړمه
نفس و شيطان مي دښمنان ستامهرباني غواړمه
زما مشرب د نقش بند پير مجددي غواړمه

¹²¹ اورتي = اورته يې

¹²² دې غزل ته پر سر کښلي دي: مناجات فقير ملا امير محمد

دملا اميرديوان

تاچند به ســـــوزيمه نور محمدي غواړمه
 در عشق تو سوختيم در و صلت رهنمايي غواړمه
 عمرم عبث گذشت در طاعت عمر ثاني غواړمه
 پيرمي اولاد د عـــــمر يار پير قريشي غواړمه
 (ملا امير) خوار يې دامنگير زې¹²³ غلامي غواړمه

په خو بـانـو کـښي کلانه راشه راشه
 ز مـا د زړه محبه گـرـانه راشه راشه
 پيروي دي قبلـــــوم پـر د و و چـشـمانو
 ته يې نور ز مـــــا د چـشـمانه راشه راشه
 ز ما د پير نـــــور به رهبر شي ستا تر نوره
 ستانور به شي رهبره تر سبـحـانه راشه راشه¹²⁴
 (دا) ستانـــــور ده و سيله ز ما وصال ته
 تـــــه همبش پـــــرخيل رب گرانه راشه
 مـــــحبت ديار افضل تر دوه جهانه
 ته يې ز مـــــا د زړه ارمـــــانه راشه راشه
 په کامل صفت موصوف تـــــر کل عالم يې
 باطن نـــــور ظاهـــــر انسانه راشه راشه
 ستا امت هـــــمبشه فـــــخر په تا کاندې
 تـــــه ســـــر داريې دنيا نه راشه راشه
 ډېر دي قـــــدر هم حرمت پر خيل خالق ده
 کـــــامل ميره د خو بانه راشه راشه
 کمينه امتي ســـــتا یم پاک رســـــوله
 زه (امير محمد) ســـــتا د غلامانه راشه راشه

¹²³ زې = زه يې

¹²⁴ دغه بيت درې ځيې زيات دئ. (هوتک)

دملا اميرديوان

عشق سرسري نه ده چي له سره دي بدرشي
 محبت عارضي نه ده چي له زړه څخه بدرشي
 بيان د عشق کومه و سالک ته يې بنيمه
 مشتق له عشقيه دئ چي پيچان پر بل شجرشي
 عشقيه مي هغه شی ده چي غالب شي پر گياه
 ذات د گياه ورک شي عشقيه مي پراخه شي
 مثال د مومن داده که انصاف لري منصفه
 که عشق باندې غالب شي تر گياه (بې) حال بترشي
 عشق ده په دوه قسمه ته يې زده کړه اې سالکه
 يومي رحمني بل شيطاني که دي باور شي
 شيطاني هغه ته وايي چي نقصان د شريعت وي
 ناري تجلې ويني په غلط مي گاوو خرشي
 رحمني هغه ته وايي چي پر شرع مستقيم وي
 شوارق به دانوار فيوضات باندې مطر شي
 تمیز د دې دوو گران دئ د خطر ځای يې دغه ده
 سالم به ترتېر بري هغه څوک چي بختور شي
 زه (ملا امير) فقير يم په بيتو کوم بيانونه
 محتاج زه دو عالم که پر ماد خداي نظر شي

بد بخته زمانه شو له طاعته غافلان دي
 ودين ته يې شا کړې په دنيا پسې روان دي
 بيدار شئ مومنان لوی سفر لري په مخه
 نکير منکر به در شي سوال جواب يې په ايمان دي
 کامل که دي ايمان و هيڅ دي وېره خطر نشته

¹²⁵ عشق پيچان يوراز گياه ده، چي پر نور وگلانور اتاوېږي.

دملا اميرديوان

راووزه ونيکۍ ته بد عمل دي دځان زيان دي
 فهم وکه (اي) مومنه عاقبت دادنيا پاته
 محصل دهرچا مرگ دي ځني پاته يتيمان دي
 سپين زړه دي تورېري گناهونه دي ډېرېري
 صيقل (بي) اسم ذات ده شريعت که پراوراندې
 پنځه روځي ژوندون دي عاقبت به روانېرو
 زاړه (ملا اميره) نفس شيطان دي دبنمنان دي

¹²⁶ يوه درخته يې نهال کړه په قدرت کښي
 خلورنباخ (بي) ورپيدا کړه په زينت کښي
 هر (يو) نباخ له گوناگون مېوې څخه پرده
 زاغان ځني محروم بلبان گله په وصلت کښي
 بلبان چي همېشه پرگل مين ملامت نه دي
 معطريې دل وچــان په حقيقت کښي
 چي بلبل غــوندي صادق په مينه نه شي
 دامشکل ده چي به گــل شي په جنت کښي
 ساکنان دهغي درختي هغه څوک دي
 چي ترسرو ترمال تېرشي په محبت کښي
 مــثال ددرختي ذات دپاک حبيب ده
 چاياران يې خلــورنباخه په قربت کښي
 بلبان مي عــاشقان دخداي دوستان دي
 رب ورکړې خــوشحالي په آخرت کښي
 زاغان مي کافــران منکرالحق دي
 محرومي شــوله ورپېښه په خلقت کښي
 پــه اول کښي مي ابيات مغلــق ويلي

¹²⁶ داغزل په اصل کي د (نښ) په ردیف کي وه.

دملا امیر دیوان

په آخريې معنی گوره په وضحت¹²⁷ کښي
 ربه سرو مال قـربان زما تر نبي کړې
 (ملا امير) غريب غلام تل په خدمت کښي
 عاشقان ديار جـفـا پـرو فـا بـولي
 (ملا امير) فقير مغموم ده په هجرت کښي

د خپل اشنای ديدن له تلمه په تلوار...
 زه خبر نه وم چي په مخه رقيبـان راځي
 ديار دغم گـردو غبار زما پر ځان راځي
 ديار له عشقه مي خـوناب نن تر چشمان راځي
 (را) ميسريه وصال نه شي بې ژړا عالمه
 د فراق اوښکي مي بهېږي پر گربوان راځي
 دا دنيا که همگي گل وگلـزار شي
 عـاقبت به شي فـنا د مـرگ خزان راځي
 څه دغم ژوندون يې زما په قسمت را کړ
 بې له ياره د عشق دود مي تـرد هـان راځي
 زما په اوښکـو هـيڅ اثر پر جانان نه شي
 زما پر حال نن په ژړا زمين اسمان راځي
 سرگـردان و پايدوان پـردا دنيا يمه
 ترک به نه کړم ستا طلب که هر خـوزيان راځي
 د جنت تـر گلـو زياتي تـماشـه ده
 چي مستغرق شم ديار فيض لکه باران راځي
 که وفانه کړي نن دژوند رـمـق باقي ده
 او که نه وي (ملا امير) غـريب گريـان راځي

¹²⁷ وضحت = وضاحت ، څرگندتيا

دملاميرديوان

ستا جـــــفاده همېشه مـــــا ژپوي
رقيبـان پـــــه نصيحت مـــــا خندوي
زه حيران يـــــم چي ژړا کـــــم که خندا کـــــم
نه پـــــوهېږم چي يارز مـــــا څه خوښوي
د جـــــرس له حـــــاله حال زما معلوم شو
تـــــرخندا ز مـــــا ژړا يـــــا ر قبلوي
دا د نيا د ژړا ځـــــا ي چي بېغم نه شې
ستا ژړا لـــــره اجـــــرت يار در کوي
دا جـــــرت حساب مي خپله زندگي ده
عاقبت د صـــــورت حجاب پاره کوي
دمحشر پـــــه روځ بـــــه نیک و بدنکاره شي
دا نايـــــان مي نیک پـــــه بدنه بدلوي
آئينه د زړه صفا کـــــړه له هـــــر زنگه
(ملا اميره) خدای رحـــــمان ده رحم کوي

عـــــاشقان دي بيماران پـــــه زړه زخمي
د ديدن زکات غـــــواړي پـــــه مسکيني
هيڅ حـــــاجت يې د دنيا په چاره نه وي
نه پـــــه کاريې وي جنت غلمان حوري
د خپل يار ديدن يې ځوښ تر دوه جهان وي
قاسم کـــــړی بـــــه قسمت دئ ازلي
د توحيد د باغ مي هـــــر عاشق بلبل ده
ودې باغ تـــــه بل مـــــرغه لار نه لري
د گلانو وسيل بې بـــــه هاره نشته
د ديدار روځ لـــــوی بـــــه هاره کاملې
په نصيب دي بڼه ديدار په لـــــوی بهار شه

د ملا امیر دیوان

(ملا امیره) جنت پر پرده د دیار شه محبتی¹²⁸

**

*

*

*

*

¹²⁸ تردې غزلي وروسته دنسخې په پای کې د (زمامقصود) رکاب راغلی دی، خو نسخه پرمه دې ځای نیمګړې ده اوزه نه پوهېږم چې څو پانې به یې لوبدلې وي (م. هوتک).

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library